

เอกสารประกอบการประชุม

การประชุมเตรียมเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออก (NEAT) ครั้งที่ 2 ฝ่ายไทย

NETWORK OF EAST ASIAN THINK-THANKS (NEAT) at BANGKOK

จัดโดย

สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์

วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547

ณ ห้องกมลทิพย์ 3 โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

สรุปสาระสำคัญ

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออก (NEAT) ครั้งที่ 2

จัดโดย

สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และ

สถาบันการต่างประเทศสราญรมย์

เมื่อ วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547

ณ ห้องกมลทิพย์ 3 โรงแรมสยามซิตี้ กรุงเทพมหานคร

1. ผู้เข้าประชุม

ผู้เข้าประชุมประกอบด้วย นักวิชาการไทย และตัวแทนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
ประมาณ 100 คน

2. ความสำคัญของการประชุม หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์

2.1 การประชุมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดประชุมเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 2 ที่จะจัดให้มีขึ้นระหว่างวันที่ 16-17 สิงหาคม 2547 ณ กรุงเทพมหานคร โดยการระดมสมองจากฝ่ายต่างๆ ทั้งภาควิชาการ รัฐบาล และเอกชน เพื่อจัดเตรียมเอกสารของฝ่ายไทย ให้มีความพร้อมสมบูรณ์ ที่จะนำเสนอในการประชุมเดือนสิงหาคม 2547 ภายใต้หัวข้อ มุ่งสู่ประชาคมเอเชียตะวันออก (Towards an East Asian Community)

ทั้งนี้ เครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสถาบันวิชาการจากประเทศอาเซียน+3 เพื่อจะจัดทำข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน+3

2.2 การประชุมครั้งนี้ และการประชุมในเดือนสิงหาคม 2547 เป็นความร่วมมือระหว่างสถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กับ กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์

ผลการระดมความคิดเห็น

3. ระดมความเห็นเรื่อง “Towards an East Asian Community”

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัศร์ เทพชาตรี ประธานโครงการอาเซียนศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นำเสนอ Theme Paper

สรุปประเด็นสำคัญ

(1) ประวัติความเป็นมา

แนวความคิดการรวมกลุ่มภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เริ่มต้นตั้งแต่ แนวคิด เรื่อง EAEC ตามข้อเสนอของนายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ดร.มหาเธร์ มุฮัมหมัด เมื่อปี 1989 ซึ่งได้รับการต่อต้านจากสหรัฐอเมริกา และถัดมา APEC ตามข้อเสนอของออสเตรเลีย แต่ก็กินพื้นที่กว้างเกินไปกว่าภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และภายหลังรับรู้กันว่าถูกรองรับโดยสหรัฐอเมริกา

เมื่อเกิดวิกฤตปี 1997-8 ประเทศต่าง ๆ ตระหนักถึงความจำเป็นที่ภูมิภาคเอเชียจะต้องพึ่งตนเองและรวมกลุ่มในภูมิภาค สร้างความเข้มแข็งให้ ASEAN พัฒนาก้าวต่อไปเป็น ASEAN+3 และกำลังก้าวไปสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออก (EA) เพื่อสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจความร่วมมือทางการเงิน กองทุนเอเชีย (AMF) และตลาดเสรีเอเชียตะวันออก (EAFTA) ในการนี้ไทยมีบทบาทที่เริ่มที่สำคัญคือ CMI และ ACD

(2) ปัญหาอุปสรรค

การรวมกลุ่มภูมิภาคเอเชียตะวันออก (EA) มีทั้งได้และเสีย กล่าวคือ การรวมกลุ่มกันทางด้านเศรษฐกิจย่อมมีทั้งส่วนที่เป็นความร่วมมือและการแข่งขัน กล่าวคือ ผลดีที่เห็นพ้องกันคือ ASEAN+3 ส่งเสริมความแข็งแกร่งให้ภูมิภาค ขณะที่ผลทางด้านลบ อาจนำไปสู่การ ลดบทบาท ASEAN ลง

ขณะเดียวกัน สหรัฐอเมริกาอาจไม่พอใจเพราะก่อให้เกิดอำนาจต่อรองยิ่งกว่านั้น อาจนำไปสู่การขยายช่องว่างระหว่าง ASEAN6 ซึ่งพัฒนาแล้วกับ ASEAN4 ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองญี่ปุ่นกับจีน แย่งกันเป็นผู้นำภูมิภาค ปัญหาความขัดแย้งของคาบสมุทรเกาหลี ปัญหาภายใน ASEAN ที่หลากหลาย มีความแตกต่างในเรื่องระบบการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดผู้นำที่เป็นที่ยอมรับ

(3) ข้อเสนอแนะ

ความร่วมมือของภูมิภาคเอเชียตะวันออกจะเป็นความร่วมมือของชาติ หรือเป็นความร่วมมือของประชาชน ความร่วมมือนั้น จะเน้นความร่วมมือ ทางความมั่นคง ทางเศรษฐกิจ ทางสังคมวัฒนธรรม หลักการและวัตถุประสงค์ ขอบเขตของความร่วมมือ จะแยกให้เห็นเด่นชัดได้อย่างไร

3.2 ข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

ประเด็นสำคัญ

(1) EAC จะมีกิจกรรมที่โดดเด่น แตกต่างจาก ASEAN APEC อย่างไรบ้าง มีกรอบความร่วมมือที่ชัดเจน

(2) EAC ต้องการสกัดจากอิทธิพลตะวันตก การครอบงำจากอเมริกา EAC ในข้อเท็จจริงจะสกัดออกจากอเมริกาได้จริงหรือไม่ เมื่อพฤติกรรมผู้นำ ASEAN ไม่เปลี่ยน

(3) คงความสำคัญของ ASEAN หรือ ASEAN+3 ไว้ได้อย่างไร ถ้าหาก EAC ทำให้ ASEAN อ่อนลง

(4) บทเรียนจาก EU เริ่มด้านสังคมก่อน เศรษฐกิจตามมาภายหลัง นั่นคือ อัตลักษณ์ของ EAC ความร่วมมือทางวัฒนธรรม

(5) ประเด็นความร่วมมือทางด้านพลังงาน

(6) ระบุบทบาทของไทยในเวที EAC ให้ชัด

4. ระดมความเห็นเรื่อง “Economic Cooperation”

4.1 ดร.กณิศ แสงสุพรรณ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเศรษฐกิจ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง และ ดร.จุฑามาศ อรุณานนท์ชัย นักวิจัยอาวุโส สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง นำเสนอ Theme Paper

ประเด็นสำคัญ

(1) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ มี 4 ประเภท ได้แก่ ข้อตกลงทางการค้าเสรี ความร่วมมือทางศุลกากร ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (เช่น วิชาการ การลงทุน) และสหภาพทางเศรษฐกิจ

(2) ความร่วมมือทางการเงินและการค้าของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเกิดขึ้น มีแรงจูงใจที่สำคัญ คือ วิกฤตการเงินซึ่งพบว่าสหรัฐไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ หากได้รับความช่วยเหลือจากญี่ปุ่น IMF ก็แก้ไขปัญหามิได้ ทำให้ภูมิภาคเอเชียตระหนักถึงความสำคัญที่จะต้องร่วมมือในระดับภูมิภาค ในขณะที่ในทางการค้าก็ประสบปัญหาในเวทีการเจรจาต่อรองแบบพหุภาคี เกิดการรวมกลุ่มทางการค้าใน

ภูมิภาคต่างๆอย่างกว้างขวาง ก่อให้เกิดการแข่งขันทางการค้าอย่างรุนแรง ทิศทางการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศเปลี่ยนไป จึงเป็นแรงกดดันที่สำคัญที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่ม

(3) ความร่วมมือปัจจุบันและแนวโน้มอนาคต จะเห็นได้ว่า การแก้ปัญหาวิกฤตการเงินมีทิศทางที่ดีขึ้น ความร่วมมือในปัจจุบันเพื่อการป้องกันวิกฤตในอนาคตที่สำคัญ ได้แก่ CMI การติดตามและเตือนภัยล่วงหน้า และความพยายามเรื่องพันธบัตรเอเชีย พร้อมทั้งการบูรณาการทางเศรษฐกิจที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง ในระยะสั้น จะต้องเร่งสร้างความร่วมมืออย่างใกล้ชิดทางด้านการค้าและการเงิน ด้วยการส่งเสริมการค้าในภูมิภาค ด้วยการส่งเสริมการค้าที่ใช้เงินตราในสกุลของอาเซียน+3 และการส่งเสริมการลงทุนโดยตรงต่างประเทศด้วยการออกพันธบัตรของประเทศที่เป็นที่ยอมรับในภูมิภาค ขณะที่ในระยะยาวจะต้องเตรียมสภาพทางเศรษฐกิจให้พร้อมสำหรับการสร้างสกุลเงินตราของภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการค้า

ปัจจุบันข้อตกลงเขตการค้าเสรีในกรอบอาเซียน+3 เกิดขึ้นจำนวนมาก ระหว่างอาเซียนกับจีน เกาหลีและญี่ปุ่น หรือในหมู่อาเซียน+3 ทั้งยังขยายออกไปนอกกรอบอีกด้วย

(4) กลยุทธ์ในการเจรจาต่อรองของอาเซียนในอาเซียน+3 อาเซียนควรเจรจาต่อรองในรูปแบบกลุ่มน่าจะได้รับประโยชน์มากกว่า ขณะเดียวกันจะต้องคำนึงถึงความหลากหลายของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

จะต้องระลึกเสมอว่า ความร่วมมือในลักษณะชุมชนทางเศรษฐกิจนั้นย่อมมีทั้งการแข่งขันและการขยายตลาดภายในกลุ่ม ซึ่งจำเป็นต้องมองลู่ทางเพื่อขยายความร่วมมือให้กว้างขวางออกไปในอนาคต จะต้องศึกษาเรียนรู้เพื่อรู้เขารู้เราตลอดเวลาเพื่อการปรับตัวให้ทันการณ์

5. ระดมความเห็นเรื่อง “Political and Security Cooperation “

5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิณณ สุทธารักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นำเสนอ Theme Paper เรื่อง “ Transnational Crime”

ประเด็นสำคัญ

(1) ยุคหลังสงครามเย็น มีตัวละครในเวทีโลกที่สำคัญได้แก่ องค์การระหว่างประเทศ NGOs บริษัทข้ามชาติ อาจถือได้ว่ายุคปัจจุบันเป็นยุคทองของ อาชญากรข้ามชาติ

(2) สาเหตุสำคัญของอาชญากรข้ามชาติยุคปัจจุบัน คือ กระแสโลกาภิวัตน์เกี่ยวกับขบวนการประชาธิปไตย การเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การคมนาคมสื่อสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมีบทบาทน้อยลง การคมนาคมขนส่งสะดวกสบายประหยัดรวดเร็วและกระทำได้คราวละมากๆ ในทำนองเดียวกันกับระบบการเงิน การเคลื่อนย้ายทางประชากร อุปสงค์ของสินค้าและบริการ

5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิธาน วัฒนายากร คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรรมการ
โครงการอาเซียนศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิจารณ์ Paper
ประเด็นสำคัญ

(1) ได้แบ่งภัยคุกคามออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ภัยรัฐชาติ กับภัยมนุษยชาติ

(1.1) ภัยที่คุกคามรัฐชาติเป็นภัยดั้งเดิม เช่น สงครามระหว่างรัฐ สงครามโลก การ
ก่อการร้ายสากล

(1.2) ภัยที่คุกคามมนุษยชาติเป็นภัยสมัยใหม่ แตกต่างไปจากภัยดั้งเดิมมีลักษณะ
นอกกรอบแบบ มีความซับซ้อนมากขึ้น อาชญากรรมข้ามชาติต่างๆ เช่น การค้ามนุษย์ แรงงานข้ามชาติ
โจรสลัด

5.3 ข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

ประเด็นสำคัญ

(1) ให้ความสำคัญด้านความร่วมมือของภูมิภาคอาเซียนเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติ โดย
เฉพาะ การมีหน่วยประสานงานในประเทศต่างๆ อาจลดความเป็นทางการด้วยการจัดทำคณะทำงาน
เฉพาะกิจในระดับต่างๆ หรือ NGO การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการแลกเปลี่ยนบุคลากรหรือการ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(2) จะต้องระมัดระวังเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการป้องกันปราบปราม
อาชญากรรมข้ามชาติและการบังคับใช้กฎหมาย

(3) สถาบันทางวิชาการน่าจะได้ศึกษากลยุทธ์ในการสร้างความร่วมมือในด้านความมั่นคง
ของภูมิภาคการจัดอาชญากรรมข้ามชาติ

(4) มิติตามความมั่นคงก็เชื่อมโยงกับมิติอื่นๆ เช่น เชื่อมโยงกับศุลกากร กรณีการลัก
ลอบนำเข้า/ส่งออกวัตถุระเบิดของการก่อการร้ายสากล ในทำนองเดียวกันกับความมั่นคงของมนุษย์ การ
ละเมิดสิทธิมนุษยชน การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ฯลฯ ความสัมฤทธิ์ผลของความร่วมมือเหล่านี้ขึ้นกับ
หรือมีความผูกพันแน่นแฟ้นกับ Political Will

(5) ที่ประชุมได้ขอให้ตระหนักว่า ช่วยกันคิด ง่ายกว่าช่วยกันทำ ดังนั้นขอให้ทุกคนร่วม
ด้วยช่วยกัน ช่วยกันคิดพิจารณาถึงอุปสรรคในการร่วมมือกับมหาอำนาจ เช่น อาจจะต้องร่วมมือแบบทวิ
ภาคีแทนที่จะเป็นพหุภาคีในกรณี ของความร่วมมือทางการทหาร เป็นต้น และทำในสิ่งที่ทำได้ก่อน

ตาราง การจัดลำดับความสำคัญของความร่วมมือ

กลุ่มที่/อันดับความสำคัญ	ประเด็นความร่วมมือ
1	1.ภัยก่อการร้าย 2.การค้าอาวุธ 3.โจรสลัด 4.ยาเสพติด
2	5.การฟอกเงิน 6.การค้ามนุษย์
3	7.อาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ต 8.อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

6.ระดมความคิดเห็นเรื่อง “Functional Cooperation”

6.1รองศาสตราจารย์ ดร.วรพล พรหมิกบุตร คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นำเสนอ

ประเด็นสำคัญ

(1)รากฐาน กำเนิดวัฒนธรรมของภูมิภาค

ภูมิภาคนี้ก่อนสงครามเย็นสิ้นสุด ในทางภูมิศาสตร์และทางการเมือง จำแนกได้สองส่วน คือ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ

การก่อตัวของวัฒนธรรมของภูมิภาคในปัจจุบัน จำแนกได้ 2 แหล่ง คือ

1.1 ดั้งเดิม/วัฒนธรรมท้องถิ่น ได้แก่ ความเชื่อเรื่องผีและจิตวิญญาณ ลัทธิขงจื้อ

1.2 นำเข้า/การหยิบยืมวัฒนธรรมจากนอกภูมิภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำสินธุ พุทธศาสนา (โดยที่ตอนแรกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับเอานิกายหินยาน ต่อมาภายหลังภูมิภาค

เอเชียตะวันออกเฉียงเหนือรับเอานิกายมหายาน) ศาสนาฮินดู อิสลามจากอาหรับ ศาสนาคริสต์

(2) องค์ประกอบ ความหลากหลาย ความแตกต่าง ตัวร่วม

แม้ว่าภูมิภาคจะนับถือเรื่องผีและจิตวิญญาณแต่ก็หลากหลายมีตำนานของตนเอง แตกต่างกันไปตามกลุ่มชน กระจัดกระจายเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยไม่เป็นกลุ่มก้อนที่ยิ่งใหญ่แพร่หลายทัดเทียมอียิปต์หรือฮิบรู ขณะที่ลัทธิขงจื้อได้หยั่งรากลึกในจีนก็เป็นการประมวลจัดระเบียบความเชื่อสิ่งที่มียู่แล้วให้เป็นหมวดหมู่

(3) การพัฒนาสู่ชุมชนเอเชียตะวันออก

ภูมิภาคนี้มีประสบการณ์ร่วมกันที่สำคัญในยุคอาณานิคม ได้รับเอาอารยธรรมตะวันตก เช่น คณิตศาสตร์แบบตะวันตก วิทยาศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ หลักสูตรการศึกษา ความคิดในทางการเมือง รัฐ และการให้ความสำคัญต่อเส้นพรมแดน

(4) แนวความคิดเรื่องพรมแดน

เป็นแนวคิดที่ซับซ้อนขึ้นของประเทศไทยต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกรับมาจากตะวันตก อย่างไรก็ตามในปัจจุบันก็มีทั้งผู้ที่เห็นความสำคัญและไม่เห็นความสำคัญของเส้นพรมแดน

ตาราง นัยสำคัญของเส้นพรมแดน

		ความสำคัญของเส้นพรมแดน	
		เห็นความสำคัญ	ไม่เห็นความสำคัญ
ประเด็น	หน่วยทางสังคม	1.รัฐ 2.บุคลากรในองค์กรภาครัฐ	1.อาชญากรรมข้ามชาติ 2.บรรษัทข้ามชาติ 3.กลุ่มก่อการร้ายสากล
	เหตุผล	ได้รับประโยชน์จากการมีเส้นพรมแดน	ได้รับประโยชน์จากการไม่มีเส้นพรมแดน

ตาราง นัยสำคัญที่เกี่ยวกับภัยคุกคาม

		การรับรู้ว่าเป็นภัยคุกคาม	
		ของภาครัฐบาล	ของภาคเอกชนขนาดใหญ่
ภัยคุกคาม	ทุกระดับ	ค้าอาวุธข้ามชาติ ก่อการร้ายสากล	ค้าอาวุธข้ามชาติ ก่อการร้ายสากล
	บางระดับ		ค้าขายข้ามชาติ แรงงานข้ามชาติ ยาเสพติดข้ามชาติ โสเภณีข้ามชาติ ฟอกเงิน อาชญากรรมข้ามชาติ คอร์รัปชัน

ตาราง ความคล้ายคลึงกันระหว่างรัฐกับบริษัทข้ามชาติ

		ผู้ประกอบการ	
		ภาครัฐ	บริษัทข้ามชาติ
กิจกรรม	เหมือนกัน	1.ผลิตและค้าอาวุธข้ามชาติ 2.ค้ายาเสพติด (สหราชอาณาจักร เคยค้าฝิ่น และเฮโรอีน)	1.ผลิตและค้าอาวุธข้ามชาติ 2.ค้ายาเสพติด
	ต่างกัน	กลุ่มลูกค้า	โสมณีข้ามชาติ หอยใต้ดิน ธุรกิจการพนัน

7.ระดมความเห็นเรื่อง “Institutionalization” และเรื่อง “ NEAT Charter”

7.1รองศาสตราจารย์ ดร. ประภัสสร เทพชาตรี ประธานโครงการอาเซียนศึกษา สถาบันเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นำเสนอ Theme Paper

ประเด็นสำคัญ

(1)ความเป็นสถาบัน เอกลักษณ์ของเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)
กระบวนการก่อตัวกระตุ้นนำไปสู่ฉันทามติ จะเกี่ยวข้องกับความสำเร็จหรือสถานะภาพของอาเซียน เมื่อมี
กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 และการพัฒนาให้กว้างออกไปสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง ทำให้อาเซียนต้อง
ปรับตัวเพื่อคงไว้ซึ่งบทบาทที่สมดุล

(2)สำนักเลขาธิการในกรอบอาเซียน จะต้องทบทวนว่าควรมีหรือไม่

(3)ความเป็นทางการ

(4)ขอบข่ายของสมาชิกจะยึดถือสภาพภูมิศาสตร์ทั้งหมด

(5)บทบาทของภาควิชาการ(Track2) และภาคประชาชน(Track3)ซึ่งควรรวมเอา NGO

แรงงาน สหภาพ สื่อ

กล่าวโดยสรุป การประชุมครั้งนี้ได้ระดมสมองเพื่อพิจารณาประเด็นสำคัญ 7 ประเด็น ซึ่ง ครอบคลุมถึง ทิศทางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ บทบาทของอาเซียน+3 บทบาทของไทยในอาเซียน+3 ความร่วมมือในทางเศรษฐกิจ ทั้งเครือข่ายการผลิตและเขตการค้าเสรี ความร่วมมือทางการเมืองความมั่นคง ความร่วมมือทางวัฒนธรรมจำเป็นต้องเริ่มตั้งที่ภาควิชาการ สู่ภาคการเมืองแล้วไปสู่อาเซียน+3 และอนาคตของ NEAT

.....

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)
จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
และสถาบันการต่างประเทศสวญรมย์
วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547
ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

วิทยากรตามรายชื่อในกำหนดการ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง
1.	นายกฤษณ์ กาญจนกุญชร	กระทรวงการต่างประเทศ	ปลัดกระทรวง
2.	นายกิตติ เวสินนท์	กระทรวงการต่างประเทศ	อธิบดีกรมอาเซียน
3.	รศ.ดร.นริศ ชัยสูตร	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	อธิการบดี
4.	ศ.ดร.ปิยะวัติ บุญ-หลง	ผู้อำนวยการ	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
5.	นายทรงศักดิ์ สายเชื้อ	กระทรวงการต่างประเทศ	ผู้อำนวยการกองอาเซียน 2
6.	รศ.ดร.ประภัศร์ เทพชาตรี	สถาบันเอเชีย ตะวันออกเฉียงศึกษามธ	ประธานโครงการอาเซียนศึกษา
7.	ดร.คณิศ แสงสุพรรณ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเศรษฐกิจ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเศรษฐกิจ
8.	ดร.จุฑามาศ อรุณานนท์ชัย	นักวิจัยอาวุโส	สถาบันวิจัยนโยบาย เศรษฐกิจการคลัง
9.	รศ.ดร.วรพล พรหมกบุตร	คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มธ. สถาบันเอเชีย ตะวันออกเฉียงศึกษามธ	-คณบดีคณะสังคมวิทยา ฯ -ประธานโครงการเกาหลีศึกษา.
10.	ผศ.ดร.พิษณุ สุนทรารักษ์	สถาบันเอเชีย ตะวันออกเฉียงศึกษามธ.	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
11.	ผศ.ดร.ปณิธาน วัฒนาकर	สถาบันเอเชีย ตะวันออกเฉียงศึกษามธ	กรรมการ โครงการอาเซียนศึกษา.
12.	รศ.ดร.ชนินทร์ มีโกศล	สถาบันเอเชีย ตะวันออกเฉียงศึกษามธ	กรรมการ โครงการเกาหลีศึกษา .
13.	รศ.สุดสงวน สุธีสร	สถาบันเอเชีย ตะวันออกเฉียงศึกษามธ	กรรมการ โครงการอาเซียนศึกษา.
14.	ดร.กิตติ ประเสริฐสุข	สถาบันเอเชีย ตะวันออกเฉียงศึกษามธ .	กรรมการ โครงการอาเซียนศึกษา.

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)
 จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
 และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์
 วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547
 ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

กรรมการ

ลำดับ ที่	ชื่อ – สกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง
1.	รศ.บุภา คลังสุวรรณ	ผู้อำนวยการ สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์	ที่ปรึกษา
2.	ศ.ดร.สุรัช ศิริไกร	คณะรัฐศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์	ที่ปรึกษา
3.	รศ.ดร.จุลชีพ ชินวรรณ	คณะรัฐศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์	ที่ปรึกษา
4.	ผศ.ดร.จุฬาร เอื้อรักสกุล	คณะศิลปศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์	กรรมการ
5.	ผศ.ดร.ธโสธร ตูทองคำ	ม.สุโขทัยธรรมมาธิราช	กรรมการ
6.	ผศ.ดร.ศิริพร วัชรวัลกุล	คณะรัฐศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์	กรรมการ
7.	ดร.ไพศาล หรพาณิษฐ์กิจ	กระทรวงการต่างประเทศ	กรรมการ
8.	ดร.ชิงชัย หาญเจนลักษณ์	ผู้แทนหอการค้าและ อุตสาหกรรมอาเซียน (ฝ่ายไทย)	กรรมการ
9	นางสาวบุญอร ดันตราวงศ์	ม.ธรรมศาสตร์	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้เข้าร่วม (ส่งใบตอบรับวันที่ 5 - 6 กรกฎาคม 2547)

[illegible]

ผู้เข้าร่วม

[illegible]

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)
จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์
วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547
ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

ผู้สื่อข่าว/หนังสือพิมพ์

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง		อีเมล
หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น				
1.	คุณกวี จงกิจถาวร			
2.	คุณสุภลักษณ์ กาญจนขุนดี	ผู้สื่อข่าวอาวุโส		
3.	น.ส.รุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช	ผู้สื่อข่าว		Rungrawee@nationgroup.com
หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ				
4.	คุณนภาพรณ พิพัฒน์	หัวหน้าข่าวต่างประเทศ		Hp_pipat@yahoo.com
หนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจ				
5.	น.ส.กันยาภรณ์ เพือกวิสุทธิ	ผู้สื่อข่าว		Ktfor@nationgroup.com
หนังสือพิมพ์ จีจี นิวส์ เนทเวิร์ค จำกัด				
6.	น.ส.ณฐา ผลสด	ผู้สื่อข่าว-แปลข่าวต่างประเทศ		maew@hotmail.com
ศูนย์ข่าวแปซิฟิก				
7.	คุณเจษฎา อุปนิ	ผู้สื่อข่าว		Newscenter@pacific.co.th

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)

จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์

วันที่ 7 กรกฎาคม 2547

ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

ผู้สื่อข่าว/หนังสือพิมพ์

[illegible]

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)
 จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
 และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์
 วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547
 ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

ลำดับ ที่	ชื่อ – สกุล	ตำแหน่ง		อีเมล
หน่วยงาน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์				
1.	นางณรัชชา พิธิษฐ์เกษม	นักวิชาการพาณิชย์ 7 ว.		naratchai@moc.go.th
2.	น.ส.กรรณิกาณ เกิดประดิษฐ์	นักวิชาการพาณิชย์ 6 ว.		Kanikalc@moc.go.th
3.	นายรัชพล อภิมันต์บุตร	นักวิชาการพาณิชย์ 6		thadchaphona@moc.go.th
4.	น.ส.นุชนาถ อรัญนวงศ์	นักวิชาการพาณิชย์ 4		nutchana@moc.go.th
หน่วยงาน หอการค้านานาชาติแห่งประเทศไทย				
5	นายนิธิ เนื่องจำนงค์	ตัวแทนประธานหอการค้า นานาชาติ		kiat@proentech.com
หน่วยงาน กองการต่างประเทศ กระทรวงยุติธรรม				
6	น.ส.อำพา วาณิชชวัลย์	ผอ. กองการต่างประเทศ		Ampa@moj.go.th
หน่วยงาน สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				
7	นางกอบแก้ว อัครคุปต์	ผอ.สำนักนโยบายและ ยุทธศาสตร์		kobkeao@most.go.th
8	นายมนูญ อร่ามรัตน์	ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ		nanoon@most.go.th
หน่วยงาน สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์				
9	นางสุจารี สวงโห	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์		sujaree.s@m-society.go.th
10	นางสาวปริญญณี พรหมพันธ์	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์		prach@m-society.go.th
หน่วยงาน สำนักมาตรการพิเศษทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์				
11	นางสาวธีรวรรณ ทองประเสริฐ	นักวิชาการพาณิชย์ 7		

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)
 จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
 และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์
 วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547
 ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง		อีเมล
หน่วยงาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา				
12	นางสาวอาภรณ์ แก่นวงศ์	ผอ.สำนักยุทธศาสตร์ อุดมศึกษาต่างประเทศ		aporn_k@mua.go.th
13	ดร.ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะ กรรมการการอุดมศึกษา		chanta@mua.go.th
14	นางสาวฉายดรุณ เอี่ยมภักดิ์	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์		chaidarun@hotmail.com
หน่วยงาน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง				
15	ดร.เวทวงศ์ พ่วงทรัพย์	เศรษฐกร 7ว.		Wetang@mof.go.th
หน่วยงาน ธนาคารแห่งประเทศไทย				
16	นายจิรเทพ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา	ผู้บริหารส่วน ส่วนธุรกิจ ระหว่างประเทศ		chiraths@bot.or.th
17	นายกวีวุฒิ สุมวงศ์	เศรษฐกรอาวุโส		Kaweevus@bot.or.th
18	นางสาวภิญญ์ ศิริประภาศิริ	สาขายนโยบายการเงิน		pinna@brown.eau
หน่วยงาน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ				
19	นางสาวชลธิชา ผลัญชัย	แทนเลขาธิการสำนัก งานคณะกก.วิจัยฯ		chonthdiameo@hotmail. com
หน่วยงาน Japan overseas development corporation JODC				
20	นางสาวธีระพร หมายมันสมสุข	ผู้ช่วยผู้ประสานงาน		teeraporn@jodcbkk.com

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)
 จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
 และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์
 วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547
 ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง		อีเมล
หน่วยงาน กรมวิเทศสหการ				
21	น.ส.สุชาดา ไทยบรรเทา	ผอ. กองการร่วมมือกับ ต่างประเทศ 3		Suchadat@Saramrom.or.th
หน่วยงาน สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์				
22	เอกฉัตรราชทูตชววิช อรรถยุกติ	ผู้ช่วยประธานสภาวิจัย จุฬาภรณ์ ฝ่ายวิเทศ สัมพันธ์		danchawat@hotmail.com
หน่วยงาน องค์การสหประชาชาติ				
23	นายอัษฎา ชัยนาม	อดีตข้าราชการกระทรวง ต่างประเทศ		unsda@yahoo.com
หน่วยงาน สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				
24	ดร.พัชรพล วังบุญสิน	นักวิจัยเชี่ยวชาญ 9		
หน่วยงาน โครงการเอเชีย-ยุโรปศึกษา สกว.				
25	คุณธีระ นุชเปี่ยม	ผู้ประสานงาน		Trf_ae@Yahoo.com
หน่วยงาน สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยและหอการค้าไทย				
26	นางสาวพรพิมล โลหะวิทยา วิกรานต์	เจ้าหน้าที่ประสานงาน ระหว่างประเทศ		Inc(.)thaiechanber.com

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)
 จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
 และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์
 วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547
 ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์				
27	รศ.ดร.สมศักดิ์ เต็มบุญเลิศชัย	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		Somsak@tu.ac.th
หน่วยงาน สำนักนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงวัฒนธรรม				
28	น.ส.กาญจนา ตระกูลพานิชย์	จ.วิเคราะห์แผนนโยบายและแผน		ball_lsy24@hotmail.com
29	นางเปรมจิตร สองเมือง	จ.วิเคราะห์แผนนโยบายและแผน		ball_lsy24@hotmail.com
30	นางสาวณัฏฐา ปิตินุทธชัย	จ.วิเคราะห์แผนนโยบายและแผน		ball_lsy24@hotmail.com
หน่วยงาน กระทรวงการต่างประเทศ				
31	นางอาภรณ์ มั่นวานิช	รองอธิการกรมอาเซียน		
32	นายมนัสวี ศรีโสดาพล	รองอธิการกรมอาเซียน		
33	นางนิตยา เจษฎาวัตร	ผอ. กองอาเซียน 4		
34	น.ส.บุษกร พฤกษ์พงศ์	กองอาเซียน 3		
35	น.ส.วันทนี วิพรวงศ์สกุล	กองอาเซียน 2		
36	นายผ่านพบ ปลั่งประยูร	กองอาเซียน 2		
37	นางสาวสราญจิตต์ ศรีสกุล	กองอาเซียน 2		
38	ดร.พิชัยพันธุ์ ชาญภูมิคดล	ผอ.กองเอเชียตะวันออกเฉียง 1		
39	ดร.ริมเดช พิศาลพงศ์	กองเอเชียตะวันออกเฉียง 1		

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออก (NEAT)
 จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
 และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์
 วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547
 ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง		อีเมล
หน่วยงาน				
หน่วยงาน สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข				
40	นายชาญชัย เอื้อชัยกุล	ผอ.กองแผนงานและ วิชาการ		
หน่วยงาน สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ				
41	นายวีระ อุไรรัตน์	analysis		

การประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (NEAT)
จัดโดย สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์
วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547 โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

เจ้าหน้าที่

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	หน่วยงาน
1.	นางสาวยุพิน คล้ายมนต์	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
2.	นายสุทิน สายสงวน	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
3.	นางสุวรรณา ทศนพงศ์	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
4.	นางสาวแก้วตา มุสิกะวัน	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
5.	นางเนตรนภาภรณ์ เพ็ชรผึ้ง	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
6.	นายเฉลิมพล เขียมภักดี	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
7.	นางสาวดวงพร ชาติทอง	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
8.	นายวชิระ รอดรวาย	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
9.	นายณรงค์ วงศ์จันทร์	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
10.	นายยงค์ยุทธ ภูศรี	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
11.	นางสาวศศิธร สร้อยทอง	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา ม.ธรรมศาสตร์

กำหนดการประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง(NEAT) ครั้งที่ 2
จัดโดยสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
และสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์
วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2547
ณ ห้องกมลทิพย์ 3 โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพฯ

*****

- 08:30 – 09:00 ลงทะเบียน
- 09:00 – 09:05 อธิบดีกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ กล่าวรายงาน
- 09:05 – 09:10 ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย กล่าวนำ
- 09:10 – 09:15 อธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวต้อนรับ
- 09:15 – 09:25 ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กล่าวเปิดการประชุม
- 09:25 – 09:35 พักรับประทานอาหารว่าง
- 09:35 – 10:50 Session 1 : - ระดมความเห็นเรื่อง "Toward an East Asian community"
- นำเสนอ theme paper เรื่อง "Toward an East Asian Community"
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัศร์ เทพชาตรี
ประธานโครงการอาเซียนศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 10:50 – 12:35 Session 2 : - ระดมความเห็น เรื่อง "Economic Cooperation"
- อภิปรายนำ
โดย ดร. คณิต แสงสุพรรณ
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเศรษฐกิจ
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
โดย ดร.จุฑามาศ อรุณานนท์ชัย
นักวิจัยอาวุโส
สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง
- *** นายกิตติ วะสินนท์
อธิบดีกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ ดำเนินรายการภาคเช้า

คำกล่าวต้อนรับของรองศาสตราจารย์ ดร.นริศ ชัยสูตร
อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เนื่องในการประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง
ครั้งที่2 (NEATฝ่ายไทย)
ในวันที่ 7 กรกฎาคม 2547
ณ โรงแรมสยามซิตี้ กรุงเทพฯ

ท่านปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
ท่านอธิบดีกรมอาเซียน
ท่านผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
ท่านผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน

ก่อนอื่น ผมต้องขอขอบคุณกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและสถาบันการต่างประเทศสราญรมย์ ในความร่วมมือและสนับสนุนให้มีการจัดประชุมเตรียมการเครือข่ายคลังสมองฝ่ายไทยขึ้นในวันนี้ นับเป็นนิมิตหมายที่ดี ที่เปิดโอกาสให้นักวิชาการไทย ตัวแทนจากภาครัฐ และเอกชนได้มีโอกาสมาร่วมกันระดมสมอง ช่วยกันหาแนวทาง นำเสนอความคิดเห็นในด้านต่างๆที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศ เพื่อเตรียมพร้อมในการประชุมเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง ที่สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นในเดือนสิงหาคมต่อไป

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงมีศักยภาพอย่างมากในระบบเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน ถ้าประเทศในภูมิภาคนี้สามารถรวมเข้าเป็นกลุ่มได้ก็จะมีพลังอำนาจที่สูงมาก ในขณะนี้มีการรวมตัวกันแบบหลวมๆ ที่เราเรียกว่า อาเซียน+3 คือการประชุม อาเซียน 10 ประเทศ บวกกับ 3 ประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ แนวโน้มต่างๆ ในขณะนี้ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกันหมด คือความพยายามของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียง ที่จะรวมตัวกัน และกระชับความสัมพันธ์ร่วมมือกันมากขึ้น

ดังนั้น ที่ประชุมสุดยอด อาเซียน+3 ครั้งที่ 6 ณ กรุงพนมเปญ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2545 จึงได้มีมติให้มีการจัดตั้งเครือข่ายคลังสมองเอเชียตะวันออกเฉียง (Network of East Asian Think-Tanks : NEAT) ขึ้น เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสถาบันวิชาการจากประเทศอาเซียน + 3 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน + 3 โดยจีนได้เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม NEAT ครั้งที่ 1 ณ กรุงปักกิ่ง เมื่อเดือนกันยายน 2546 สำหรับการการประชุม NEAT ครั้งที่ 2 สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในฐานะสถาบัน

(Draft)

“Towards an East Asian Community”

by

Assoc. Prof. Dr. Prapat Thepchatree

Chair
Asean Studies Program
Institute of East Asian Studies
Thammasat University

A paper prepared for the Second Annual Conference
Of the Network of East Asian Think-Tanks (NEAT),
16-17 August, 2004, Siam City Hotel,
Bangkok, Thailand

1. Introduction

East Asia as a region has a lot of potentials in the global economy. If the countries in the region can cooperate and integrate their economies, it will be then transformed into a very powerful economic bloc. At the present time, there is a loose cooperative and integrative framework called ASEAN+3. There have already been several Summit meetings between ASEAN countries and Japan, China, and South Korea. There emerges a strong trend and direction that East Asian countries are trying to enhance our cooperation in a variety of fields. There are, among others, proposals on an East Asian Free Trade Area, the Asian Monetary Fund, the Asian common currency, Chiangmai Initiative, the East Asian Summit and Community. However, the process of East Asian economic integration and cooperation is facing a variety of obstacles and constraints. Therefore, the process will be gradual and evolutionary. It will take some time before it can be transformed into an East Asia Community.

2. The Potentials of East Asia

For East Asia, the percentage of the world GDP has been growing. Some estimate that by the year 2020, the percentage of the world GDP for East Asia will around 40 percent compared to the United States and the North American continent which may be just only around 20 percent and the European Union would be around 14 percent and the rest of the world would be around 20 percent. East Asia, in this sense, would become the most important region in the world in terms of economic power. But only if we can form a group of East Asian region, but that is not the case yet. It is still developing and we will elaborate furthermore.

And also, the financial reserves of East Asia are more than 50 percent of the world financial reserves. And as we can see, the population of this region is also around one-third of the world population. Before the Asian financial crisis of 1997, some predicted that East Asia would become the center of the world economy, the center of world trade, and also the center of the global power in the twenty-first century. Some had predicted that the twenty-first century would be the Asian century.

In terms of the economic cooperation, trade among countries in the region, investment among countries in the region, are also increasing very rapidly. Right now, we have intra-trade around 50 percent.

With such a huge emerging economic interdependence, emerging market for trade and investment, potential economic synergies and vast

financial reserves, East Asia could command tremendous political power on the global stage and this power and influence could be translated into considerable common bargaining power.

3. History of East Asian Regionalism

During the Cold War period, Asia was divided into two camps. So, the cooperation and the integration among the East Asian countries were very limited. It was only in the late 1980s that there was a proposal by Dr. Mahathir, the Prime Minister of Malaysia, to form a group called the East Asian Economic Caucus (EAEC). It was to compete with another idea that was proposed by Australia during that period: that was the formation of the Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC). Several Asean countries did not support the idea of APEC. They foresaw that APEC would be dominated by the big powers, particularly by the Western economic powers. So, Dr. Mahathir instead would like to form only the Asian grouping excluding the West. And also another reason was that in the other regions there were developing regional integrations, particularly in Europe and also in the North American continent. And later, the end of the Cold War has led to the new atmosphere of regional cooperation in the East Asian region. But anyway, the idea of EAEC was rejected and was not warmly accepted. One of the most important countries supposed to join the

EAEC was Japan. But Japan at that time was reluctant to join because of the American opposition to the grouping.

So, in the end, we had APEC instead of EAEC. And as we know, APEC was too large. It includes almost all East Asian countries, Australia, New Zealand, Canada, the US, Mexico, etc. The real problem for APEC is that, after the Seattle Summit in 1993, it was increasingly dominated by the US. The US used APEC to pursue its interests, particularly for trade liberalization in the region. Later on, at the Bogor Summit in Indonesia, the US pushed for the creation of the free trade area in APEC. The goal was that the free trade area would be created by the year 2010 for the developed countries and for the developing countries the target year would be extended to 2020. Since Bogor Summit in 1994 until the Asian financial crisis in 1997, APEC was dominated by the US. The APEC agenda was the reflection of the American agenda that was trade liberalization. At the Osaka Summit in 1995, the US went on to push for the Plan of Action to implement the Bogor Vision. And at the Manila Summit in 1996, the US also pursue the agenda to have the Individual Action Plan. And before the Asian financial crisis, the US also pushed for the Early Voluntary Sectoral Liberalization (EVSL) scheme that would liberalize trade in 9 sectors.

But after July 1997, there was the financial crisis in Asia that derailed the APEC. The very important problem is that after the crisis,

APEC was not successful and there was no progress in terms of trade liberalization.

The Asian financial crisis was a very important turning point for the East Asian economic cooperation because the crisis gave us a very important lesson. It gave us the lesson that we, as the Asian countries did not have the regional mechanism to help solve our problems. And many countries had to go to the IMF for help and had to go the US and the West for financial assistance. Thailand, Korea, Indonesia, the Philippines, and other countries had to ask for the US to help during the crisis.

So, after the crisis, there is emerging consensus among Asian countries that we will cooperate more. We will try not to let this crisis happen again. And we also realize after the crisis that our economies are interconnected. We are in the same boat. We have the same problem. So may be it is about time that we create a cooperative institution in the region. So may be this is one of the most important reasons of the rise and the resurgence of the idea of East Asian regionalism.

Another problem was that since 1999 the WTO was in trouble. The Seattle meeting was a complete failure. This created another important impetus for countries around the world to try to form their own regional blocs because they could not depend or rely on the global organization.

After 1997, APEC was also in serious trouble. The lesson from APEC is that it is about time that we, Asian countries, have to form our

own regional grouping. Another lesson is the American domination of APEC and we do not want to let this happen again. So Asian countries are now keeping a low profile in APEC. And instead we are trying to form our own regional grouping.

In other regions, the EU is pushing forward for deeper and wider integration. The US tries to rejuvenate or revitalize the NAFTA and tries to create the Free Trade Area of the Americas (FTAA) by the year 2005. The FTAA if created would be a very large trading bloc that would include all countries in the North and South American continents.

The IMF and the World Bank are also dominated by the West. The American voting power in the IMF is around 20 percent and the EU voting power is 30 percent. Only Japan has the role to play in the IMF management. But Japan has only 5 percent of the voting power. Other Asian countries have very limited roles in the management of the IMF. This is another reason that push East Asian countries to cooperate to try to form our own institution.

4. The Asean+3

In late 1999, during the Asean + 3 Summit in Manila, the meetings between Asean leaders with China, Japan, and South Korea, we have a very important and historic document called “The Joint Statement on East Asia Cooperation”. In the Joint Statement, we have several areas of cooperation: economic cooperation, monetary and financial cooperation, political cooperation, etc. After that meeting, there is a proliferation of meetings: Asean+3 Finance Ministers meetings, Asean+3 Foreign Ministers meetings, Asean+3 Economic Ministers meetings, etc.

So far the most important area of cooperation has been the financial cooperation. In Chiang Mai in 2000, there was the Asean+3 Finance Ministers Meeting and the outcome was the Chiang Mai Initiative which is to expand the so-called Asean Swap Arrangement to include China, Japan, and Korea.

But more than that, there was an idea that Asia would try to establish the Asian Monetary Fund to supplement the IMF. This is the Japanese idea and this is a very big idea because if the AMF would be created it would be around 100 billion US dollars. If there would be a next Asian financial crisis, Asian countries would go the AMF rather than go the IMF. As we know, the IMF has very strict conditions for many countries in the region.

Other thing that would be possible is the coordination for a suitable exchange rate regime. There was a Japanese proposal that Asia should cooperate more to have a managed exchange rate system that would be a mixture of flexible and fixed exchange rate regimes. And in the future, we will try to have a common currency or Asian currency. But it will take time to materialize this idea. And in the future we will also try to have the East Asia Monetary Union. This would be something like the EU, the European Monetary Union. the Euro currency has become stronger and stronger. The US has the dollar that is also very strong. But in Asia, we have very small and weak currencies. We can not compete with other regions if we still have small and weak currencies. May be in the future we will have to cooperate more and create a common currency.

On trade, there was an idea of forming an East Asia Free Trade Area that would include Asean, China, Japan, and Korea.

5. Other Modalities

These are the important points concerning the Asean+3 cooperation. But, as we will elaborate furthermore, there are some complications because there is not only the Asean+3 format for the evolution of East Asian regional grouping but there are other proposals that are beyond the Asean+3 format.

5.1 East Asian Community

The first one is the Korean proposal that would like to create the East Asian Community and propose to organize the East Asian Summit. This is beyond the Asean+3 format. This would complicate the evolution of the Asean+3 format and the evolution of the East Asian regionalism.

5.2 Asean-China

During the Asean-China Summit Meeting in Brunei in 2001, Asean and China agreed to establish the Asean-China Free Trade Area within 10 years. This is an important development because of the combined population of Asean and China would be around 1.7 billion and the combined GDP would be around 2 trillion US dollars. China is now Asean sixth trading partner and the trade volume would be around 5 percent out of the total Asean trade. And Asean is China's fifth trading partner. Under the FTA Agreement, the areas of priority are: agriculture, information technology, human resource development, investment, and the Mekong River Subregion.

5.3 Asean-Japan

But the development that would further complicate the evolution of East Asian regionalism is the Asean-Japan relations. In early 2002, during his visit to Asean, Japanese Prime Minister Koizumi signed the FTA

agreement with Singapore and he proposed the Initiative for Japan-Asean Comprehensive Economic Partnership that would be an agreement that include several areas: trade, investment, science and technology, human resource development, tourism, finance, information technology. Later on in 2003, Japan signed the FTA agreement with Asean. Japan also proposed the Initiative for Development in East Asia which would be the forum to discuss the future model for development and economic assistance for the whole region and Japan would like to include the US, Australia, New Zealand, to play a role in this Initiative.

The problem for Japanese proposal is that Japan made it very clear that Australia and New Zealand should be, among Asean+3 countries, the core members of the regional community. Japan also emphasizes the US-Japan alliance and saying that the regional community should not be exclusive and it should include South Asia, India, APEC, and ASEM as well. So may be we can see this as the Japanese attempt to include the countries outside the region into the regional grouping.

5.4 Asia Cooperation Dialogue

Beside all the above-mentioned initiatives and proposals, there is also a Thai initiative called the Asia Cooperation Dialogue which try to integrate South Asia and East Asia into a very large group.

6. Obstacles to East Asian Regionalism

So what would be the future of East Asian regionalism ?

6.1 Right now may be we have too many initiatives and proposals.

This would make it too complicated , overlapping, and confusing. So may be it is about time that we sit down and try to look at the whole picture.

6.2 The future of East Asian regional cooperation would depend on our trying to solve the obstacles and problems to our cooperation.

6.3 We have a lot of economic competition among ourselves.

6.4 We have a large gap between the rich and poor countries in the region.

6.5 We also have very serious political conflicts in the region, particularly, the political competition between China and Japan. the two countries must try to resolve their rivalry and conflict. In Europe, we witnessed the conflict between Germany and France during the two World Wars. After Germany and France could get along with each other so the EU can finally be created. We still have the Korean peninsula issue and other political and security issues that would be the obstacles to regional integration.

6.6 But another very important obstacle is the American opposition to the creation of East Asian grouping. We do not think the US would be very comfortable to see Asian regional grouping because it will challenge

the American hegemony in the region. It will change the global balance of power if Asia could create the real Asian bloc.

6.7 Asean still has its internal problems.

6.8 We still have the leadership question. Who will lead the Asian grouping ?

6.9 Compared to the EU, we do not have the clear external threat that will unify us. We do not have the clear political motive that will unify us. For the Europeans, in the aftermath of the second World War, they had a very clear political motive to create peace.

6.10 Last but not least, we still have different political systems, different civilizations and cultures.

All these are the obstacles that we have to solve in the future in order to create the lasting East Asian regional grouping.

7. Towards an East Asian Community

7.1 Vision

The long term vision of East Asian cooperation is to create the East Asian Community. But the task for us is how can we define what is the East Asian Community.

One approach is to define it the way we define the Asean Community: that it will be based on three pillars: East Asian Security Community, East Asian Economic Community, and East Asian Socio-cultural Community. The fundamental philosophy of this approach is that the evolution of East Asia Cooperation or Asean+3 will follow the evolution of Asean. Asean will be the core of this evolution.

Another approach is to define it in broad terms that is: the East Asian Community is the regional community with shared visions, shared challenges, common aspirations, shared destiny, shared identity, shared values, and a common vision of peace, prosperity, good governance and democracy.

7.2 Principles and Objectives

7.2.1 We should observe the principles of equality, consensus, and comfort level.

7.2.2 the process of community building should be based on the evolutionary and gradual step-by-step approach.

7.2.3 Confidence-building, mutual trust, should be developed.

7.2.4 We should search for solutions to the obstacles and problems facing East Asian cooperation (as identified in 6.1-6.10).

7.2.5 The long-term objective of East Asian cooperation is not to stop at "East Asia" but should ultimately be expanded to cover the whole

“Asian” region. In this sense, we should explore the possibility of linking or merging with the Asia Cooperation Dialogue and other emerging sub-regional forums.

7.2.6 The increase of bargaining power of East Asia in international forums should be emphasized.

7.3 Areas of Cooperation

7.3.1 Guiding principles for cooperation

- East Asia cooperation should not start from scratch or from zero but it should be based on the existing cooperation (ie. from Asean cooperation)
- Cooperation should be based on the “functional” approach by starting from the easy and less sensitive areas.
- It is imperative that all 17 short-term measures identified by the East Asia Study Group (EASG) be implemented as soon as possible.
- Efforts should also be directed to implement the medium and long-term measures identified by EASG.

- Workable roadmaps, concrete timeframes, and proper funding strategies should be devised in order to implement the EASG measures.

7.3.2. East Asia Economic Community

- For the long-term goal, we could explore the possibility of establishing the East Asia Economic Community in which there is a free flow of goods, services, investment and capital. The ideas of East Asian single market, the economic union with common external policy could also be examined.
- The setting up of the East Asia Free Trade Area (EAFTA) should be on the high priority list. The building block approach could be used by consolidating the existing FTAs in the region.
- On financial cooperation, as a long-term goal, we could explore the possibility of establishing the East Asian Monetary Union, the East Asian Monetary Fund as the lender of last resort supplementary to the IMF, a common or single currency, appropriate regional exchange rate

regime, and development of regional bond market.

- The East Asia Investment Area (EAIA) should be established by expanding the Asean Investment Area (AIA).
- We should implement other EASG economic cooperation measures, among others: East Asia business council, GSP, East Asia investment information network, investment by SMEs, poverty alleviation, HRD, information technology, technology transfer and joint technology development, assistance in priority areas, resource and infrastructure development for growth areas.

7.3.3 East Asia Security Community

- For the long-term goal, we could explore the possibility of setting up the East Asia Security Community taking into account the evolution of the Asean Security Community.
- The regional security community should enhance East Asia's political and security cooperation by

emphasizing peaceful settlements of intra-regional disputes.

- We will explore new measures to establish the modalities for the East Asian Security Community which can include: confidence-building measures, preventive diplomacy, and conflict resolution mechanism.
- East Asia's political cooperation should also include policy coordination for common positions concerning international and regional political and security issues.
- We could also strengthen regional mechanisms for cooperation on non-traditional security issues and cooperation on human security.

7.3.4 The East Asia Socio-Cultural Community

- As a long-term goal, we could explore the possibility of establishing the East Asia Socio-Cultural Community bonding East Asia together as a community of caring societies.
- In a process of forming the East Asian Community, we will implement the EASG measures on functional cooperation covering the

areas of , among others, primary healthcare, promotion of East Asian identity, conservation of cultural heritage, promotion of East Asian Studies, environment and energy cooperation.

7.4 Structure and Process of East Asia Community-Building

7.4.1 Guiding Principles

- The process of cooperation should be based on the principles of equality, consensus, and comfort level.
- The process of community building should be based on the evolutionary and gradual and step-by-step approach. However, we should not be too cautious on the speed of cooperation. For East Asia, time is not on our side. We are already lagging behind. Regional economic integration is well ahead of regional institutionalization.
- Asean should remain the driving force for the evolution of structure and process of regional community-building. But there should be continuing discussions on the modality that should avoid marginalization of Asean but at the

same time give greater ownership to China, Japan, and Korea.

7.4.2 Level of Meetings

- Asean+3 Summit framework remains the vehicle to advance the process of cooperation. The evolution of East Asian Summit (EAS) should proceed in a gradual, balanced way. The EAS is a desirable objective, but it should be part of an evolutionary process that builds on the comfort level and parallel with the Asean+3 framework. In a process of finding the right modality, in the mean time, as a practical approach, we could consider adopting the dual-track approach by engaging in the process of cooperation through both the Asean+3 mechanism and at the same time support holding the EAS at the suitable time. At the First EAS, we may consider issuing “Declaration of East Asia Cooperation Concord”
- There should be the meetings of Asean+3/East Asia at the ministerial level, senior official level, and DG level.

7.4.3 Secretariat

- We need further discussion concerning the issue of the secretariat of East Asia Cooperation. The issue is that should we establish a new secretariat or using the Asean Secretariat by setting up the new Asean+3 unit within the Asean Secretariat.
- We should also consider setting up the national focal point for East Asia Cooperation. But the new national mechanism should not be minimal organization in the form of “desk” within the Asean Department. Rather it should be in the form of a new division or department on East Asia Cooperation.
- We could also explore the possibility of establishing the “East Asia Information Center”.
- We could try to establish linkages with other East Asian regional organizations both IGOs and NGOs.

7.4.4 Membership and Geographical Scope

- In terms of membership, the principle is that it should be inclusive rather than exclusive. East Asia should not just include Asean countries,

China, Japan, and South Korea. In the long term, we should expand our members to cover all countries and economies in the region.

- And as mentioned earlier, The long-term objective of East Asian cooperation is not to stop at “East Asia” but should ultimately be expanded to cover the whole “Asian” region. In this sense, we should explore the possibility of linking or merging with the Asia Cooperation Dialogue and other emerging sub-regional forums.

7.4.5. Track Two and Track Three

- In order to build the East Asian Community, it is necessary to involve various actors, including government officials (Track One), academics (Track Two) and other private sectors and civil society (Track Three).
- The Network of East Asian Think-Tanks (NEAT) serves as Track Two of East Asia Cooperation. The function of NEAT is to pool together academic resources of East Asian countries to provide intellectual support for East Asia Cooperation, to study issues and initiatives

brought forward by the Asean+3 Summit, and also to study major issues concerning East Asia cooperation and explore long-term policy issues of strategic importance to the region and provide recommendations to the Asean+3 meetings. A formal linkage between NEAT and the Asean+3 process should be established.

- As for Track Three, we should try to create good governance for East Asia Cooperation by engaging various social groups such as private sector, NGOs, labor unions, the media, civil society groups, political parties, parliaments, and the people-to-people contacts. We could explore the setting up of East Asian Parliamentary Union or the Asean Inter-Parliament Organization (AIPO) +3, and the East Asian Civil Society Network.

---

1 July 2004

ประวัติ
รศ.ดร.ประภัศร์ เทพชาตรี

1. วันเดือนปีเกิด 19 กันยายน 2498

2. การศึกษา

- ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา : โรงเรียนอัสสัมชัญ (บางรัก)
- ปริญญาตรี : รัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาการระหว่างประเทศ คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปริญญาโท : M.A. in Political Science (International Relations)
Ohio University, U.S.A.
- ปริญญาเอก : Ph.D. in Political Science (International Relations)
University of Georgia, U.S.A.

3. ประวัติการทำงาน

- 2528-2529 : เลขานุการตรี กรมเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ
- 2529-2532 : เลขานุการโท กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ
- 2532-2536 : กงสุล สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโอซากา ประเทศญี่ปุ่น
- 2536-2541 : เจ้าหน้าที่การทูต 7 กรมเอเชียตะวันออก กระทรวงการต่างประเทศ
- ปัจจุบัน :
  - รองศาสตราจารย์ ประจำคณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
  - ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษานโยบายระหว่างประเทศ คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
  - ผู้บรรยายพิเศษในสถาบันการศึกษาต่างๆ อาทิ
    - วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
    - สถาบันพระปกเกล้า
    - สถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูงวิทยาลัยการทัพเรือ
    - โรงเรียนเสนาธิการทหารบก
    - มหาวิทยาลัยรังสิต
    - มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
    - Webster University

4. งานเขียน

- 2547 : - นโยบายต่างประเทศทางด้านการมั่นคงของสหรัฐอเมริกาต่อเอเชีย
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- 2546 : - นโยบายต่างประเทศไทยในสหัสวรรษใหม่ กรุงเทพฯ :
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
  - กลุ่มเศรษฐกิจเอเชียตะวันออก : ข้อเสนอแนะบทบาทของไทย
กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2546.
- 2545 : - สถานการณ์โลกปี 2545 ผลกระทบต่อไทย กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2545 (บรรณาธิการ)
  - อาเซียนในศตวรรษที่ 21 กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.
- 2544 : - รวมงานเขียนและปาฐกถา เรื่อง การต่างประเทศของไทยจากอดีตถึง
ปัจจุบัน กรุงเทพฯ: ธาราฉัตรการพิมพ์ 2544.
  - “โครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่น” ใน นครินทร์
เมฆไตรรัตน์ และคณะบรรณาธิการ นรรนิติ เศรษฐบุตร : 60 ปี กิตติยา
จารย์ เล่มหนึ่ง กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2544
น.41 – 64
  - “ความสัมพันธ์ไทย – ญี่ปุ่น ในยุควิกฤตเศรษฐกิจ” รัฐศาสตร์สาร ฉบับ
ที่ 22/3 น. 101 – 142
  - บทบาทของสหประชาชาติในสหัสวรรษใหม่ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2544
- 2543 : - นโยบายต่างประเทศของไทย : จากวิกฤตเศรษฐกิจสู่สหัสวรรษใหม่.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543
- 2542 : - ความสัมพันธ์ทางด้านการเศรษฐกิจระหว่างไทยกับญี่ปุ่น. โครงการวิจัยเสริม
หลักสูตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542
  - “Thailand’s Foreign Policy in The Era of Economic Crisis.”
MIR Newsletter Vol. No.3 (January – March 1999) : 3 – 4

- 2531 : - Intra Asean Trade Cooperation : A “Policy Analysis’ Arpproach.
(Research Assistance Program for ASEAN Scholars in
International Affairs (RAPAS) : Japan Institute of International
Affairs)
- 2529 : - “Political Economy of Global Trade Problems : The Regime
Perspective.” วารสารเศรษฐมัย (2529) : 52-60

5. สถานที่ปฏิบัติงาน คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ 10200

โทร. : 0-2613-2342

โทรสาร : 0-2224-1406

E-mail : prapat@tu.ac.th

Towards East Asian Economic Community

By

Jutamas Arunanondchai

Kanit Sangsubhan

Fiscal Policy Research Institute

July 7, 2004 organised by NEAT, at Siam City
Hotel, BKK

Outline

- Scope of talk
- Different types of economic integration
- Why EAEK? Motivations from:
  - Finance
  - Trade
- Existing cooperations and future directions
  - Finance
  - Trade
- Summary and conclusions

- Scope: focus on economic aspects.
- 4 main types of economic integration are taking place in the world:
  - Free Trade Agreement
    - Set trade and investment rules with aim of eliminating barriers; wide coverage;
  - Customs Union
    - FTA plus synchronized border measures, e.g. customs procedures, tariffs etc.
  - Comprehensive Economic Partnership
    - FTA plus technical assistance, investment cooperations etc.
  - Economic Union
    - Includes common currency.

Now the big 3 countries are warming up to the idea. Motivations:

- Finance side
  - Past financial crisis
  - No bilateral financial help came from US, mostly came from Japan.
  - IMF does not understand economic fundamentals of Asia, being.
  - East Asian countries have needs to
    - Internalize externalities and stem financial contagion;
    - Solve problems ourselves.

Finance side cont.

- Current global imbalance
  - Huge US current account deficit (5% of GDP - bigger than during Plaza Accord)
  - 2/3s of US deficit is financed by RoW, 50% by East Asia.
  - East Asian countries need to find a way out together to avoid potential shocks.

Trade side

- Slow process of multilateral negotiation;
- Widespread regional trade agreements
  - EU-25 (will be EU-27 by 2006)
  - FTAA (34 countries)
- Effect
  - Stronger competition from new accession countries in agricultural products, textiles etc.
  - Likely to divert FDI flows away from RoW into new accession countries.

Share of intra-regional exports (%)

	1992	1995	2002
Intra-EU	65.9	64	61.6
Intra-NAFTA	42.6	46	56.5
		1996	2001
Intra-ASEAN(6)		25	16.8
Intra-EA		50.3	39.7

Source: WTO and ASEAN Statistical Yearbook 2003

Inflows of FDI

Net flows as % of world FDI

	1997	2001	2002
World (bill USD)	482	824	651
EU-15 (% share)	26.5	47.3	57.5
Nr. America (% share)	23.8	21	7.8
S, E, SE Asia (% share)	20.8	11.8	13.6

	1997	2001	2002
	-19.8	-16.2	-3.4
	-1.1	1.3	-15.1
	10.5	6.6	8.3

Source: WIR 2003, UNCTAD

Existing financial cooperation in ASEAN+3

- Crisis in 1997 drove significant progress.
- Existing cooperations: mostly to avert future crises
  - CMI
    - Bilateral Swap Arrangement
    - (ASEAN Swap Arrangement, pooling 1000 mill USD)
  - Monitoring and surveillance:
    - Economic review and policy dialogue
    - Monitoring ST capital flows
    - Early warning system
  - Asian Bond (special features: can be denominated in local currency or currency-basket)
    - Enable better utilization of long term Asian savings for long term Asian investments, thereby mitigating currency and maturity mismatches in financing.

Other forms of financial cooperation?

- Old approach to sequencing of economic integration:
  - Begins with trade and investment flows;
  - Substantiated by FTA/customs union;
  - Achieve common currency to reduce transaction cost (of foreign exchange and currency risk).

Alternative approach: Trade and financial cooperation goes hand-in-hand

- Early stages of financial cooperation, e.g.
  - To facilitate FDI flows:
    - Issuance of local currency-denominated bonds for funding FDI in Asian countries;
  - To facilitate intra-regional trade:
    - Promoting the use of ASEAN+3 currencies in intra-regional trade and investment (e.g. Bilateral Payment Agreement between Bank Negara Malaysia and EXIM Bank etc.).
  - In the long run, when economic conditions are ready, common currency would be most effective at promoting trade.

Existing trade cooperations

- Many FTAs that involve subsets of ASEAN+3 are being created:
  - Between ASEAN and Japan, China and Korea;
  - Bilateral negotiations within ASEAN+3.
- Also being created are
- 3. Many FTAs that involve parties outside ASEAN+3.

1. FTAs between ASEAN and ...

- China (signed "Early Harvest" in 2002; in force 2003)
  - Early Harvest covers HS01-08: zero tariffs by 2006.
  - Working out modality of normal and sensitive track for trade in goods - scheduled to be concluded before year end.
  - China's Accelerated Early Harvest:
    - Thailand-China (signed accelerated Early Harvest (HS07,08) in 2003, entered into force 2004);
    - Singapore-China (signed accelerated Early Harvest (HS07,08)).
- Japan (under negotiation)
  - Japan will wait until after concluded bilateral agreements with Thailand, Malaysia and Philippines
- Korea (at the beginning)

2. Bilateral negotiations within ASEAN+3

- Thailand-Japan CEP talks
  - Under negotiation - sticky points in agricultural and services trade.
- Singapore-Japan (signed 2004)

3. Many FTAs with parties beyond ASEAN+3

- Engaged by
  - Thailand,
  - Japan and
  - Singapore
- with
  - Australia,
  - New Zealand,
  - USA etc.

Are the bilateral FTAs and CEPs building blocks or stumbling blocks for ASEAN+3 FTA?

- Building blocks for ASEAN+3 FTA if
  - The negotiating framework/modalities between ASEAN-China, ASEAN-Japan and ASEAN-Korea are similar;
  - Lead to harmonisation regimes, e.g. ROOs, regulatory standards etc.
- It is up to ASEAN to steer it this way.

What should be ASEAN negotiating strategy in ASEAN+3?

- To be able to drive the process forward
  - ASEAN should negotiate as a group to gain more bargaining power in ASEAN+3
- Given that different countries in ASEAN are ready to liberalise at different speeds,
  - More practical to allow for "accelerated agreements" which sit under the umbrella of ASEAN (similar to "accelerated Early Harvest" with China)

How big should the economic Community be?

Should we look beyond ASEAN+3?

- Economic Community not only helps to boost competitiveness and exports to 3rd country but also create large internal market.
  - Population: China = 1280 m; EU-25 = 455 m.
- Look beyond ASEAN+3, e.g. India.
  - Population in India 1048 m, => including India would significantly increase size of internal market;
  - India is relatively closed country with high tariff barriers
=> trade agreement is highly beneficial.

Size of economic community cont.

- Negotiations already underway with India and countries in South Asia:
  - ASEAN-India
    - Early harvest scheduled to be signed by September, 2004.
  - BIMST-EC
- But: Need more understanding of Indian market and institutions.
- In fact: there is a need for greater understanding of local market conditions and institutions in all ASEAN+3 countries.

Summary and conclusions

- Impetus for greater economic cooperation:
  - Financial crisis
  - Expanding regionalism,
  - US current account imbalances
- Internal market
  - Use financial cooperation to more directly facilitate trade and investment.
  - Economic needs for improved understanding of local/regional market and institutions in all markets in EAEK.
  - The Economic Community could benefit by incorporating South Asia, e.g. India.

Summary and conclusions cont.

- Strategy to move ASEAN+3 forward
  - Must ensure that the format of the bilateral agreements being concluded are compatible so as to realize EAEC more easily.
  - Can regularised official meetings achieve this?
  - Is regional institution needed to help shape the process?

Dr. Kanit Sangsubhan

ดร. คณิศ แสงสุพรรณ

Contract Address : 70/558 Phachanivej 2 Phachachien Rd. Nontaburi,
11000 Thailand

Telephone No. 66 - 2 - 573-0827 **Email Address:** ksangsubhan@vayu.mof.go.th

---

Sex : Male
Date of Birth : 23rd May 1958
Nationality : Thai

Institute and Company associated with : Fiscal Policy Research Institute
3rd floor Fiscal Policy Office, Ministry
of Finance ,Rama 6 Rd., Samsean Nai,
Payathai, Bangkok 10400
THAILAND Tel. 66-2-618-3402-4
Fax. 66-2-618-3408

Asian Development Bank Institute
Kasumigaseki Building 8th Floor
3-2-5 Kasumigaseki, Chiyoda-ku,
Tokyo 100-6008 JAPAN
Tel (81-3)3593-5518 Fax (81-3)
3593-4270

Summary of Relevant Work Experience
December 2000-Present

: Director of Fiscal Policy
Research Institute
*Fiscal Policy Office, Ministry of
Finance*
: Honorary Advisor of
Thailand Investor Service Center (TISC)

1999-2000 : Visiting Scholar
*Asian Development Bank Institute,
TOKYO*

1996-1999 : Director Overall Planning Division
*National Economic and Social
Development Board*

1996-1997 : Experts
*Standing Committee on Economics
House of Representatives, Parliament of
Thailand*

1995-1996 : Chief of Industrial Planning Section
*Public and Private Cooperation Division
National Economic and Social
Development Board*

- 1994-1996 : Advisory Staff to Deputy Prime Minister
and Minister of
Commerce (Dr. Supachai Panitchpakdi)
Government House University Degree
- 1986-1992 : Ph. D. in Economics
*Department of Economics, University of
Toronto*
*Scholarship: Thailand-Canada
Ratanakosin Bicentennial*
- 1980-1983 : MA. in Economics
*English Language Program
Department of Economics, Thammasat
Univers*
*Scholarship: Sin-Siam Company for MA
student 1976-1979*
- : BA. in Economics
*Department of Economics, Thammasat
University*

JUTAMAS ARUNANONDCHAI

Office:

Fiscal Policy Research Institute,
3rd Floor, Fiscal Policy Office,
Ministry of Finance,
Rama VI Road,
Bangkok 10400
Thailand
Telephone: +66 (0) 2618 3402-3 ext.3353
Fax: +66 (0) 2618 3408

Home:

19 Soi Promsri 2,
Sukhumvit 39,
Bangkok 10110
Thailand
Telephone: +66 (0) 2381 1558

E-mail: jutamas@fispri.org

Research Interests:

International Economics, Public Economics, Applied General Equilibrium Modeling and ASEAN economies.

Current Position:

February 2003-present. Senior Researcher at the Fiscal Policy Research Institute Foundation, Ministry of Finance, Thailand.

Education:

University of Warwick, Ph.D., Economics 1997-2002
Ph.D. Thesis Title: 'Forest Products Trade Policy in Southeast Asia: Theoretical and Empirical Analysis'
Supervisors: Professor Carlo Perroni, Professor John Whalley
University of Warwick, M.Sc., Economics, 1996
M.Sc. Dissertation Title: 'Dynamic Tax Competition for FDI and its Effects on Host Countries' Domestic Tax Policy'
University of Bristol, B.Sc., Economics 1992

Research Experience:

Summer 2002. Research assistant (in data management) at the Centre for the Study of Globalisation and Regionalisation, University of Warwick, on 'Economic and Political Re-Integration in an Enlarged Europe'.
1998-2001. Graduate researcher for the Economy and Environment Program for Southeast Asia, Singapore, on the impact of timber trade on Southeast Asian forest resources.
1998-2000. Research assistant to Professor John Whalley, University of Warwick, on the prospect of World Environmental Organisation.
1996. Intern at the National Economic and Social Development Board of Thailand, Bangkok.

Teaching Experience:

Part-time lecturer, Public Economics, EBA, Chulalongkorn University, Thailand.
August-December 2004.
Part-time lecturer, Managerial Economics for Decision Making, Schiller-Stamford University, Thailand, October-December 2003.

Teaching assistant, Introductory Microeconomics, University of Warwick, 1998-2000.

Papers:

- 2004. 'Assessing Contingent Liabilities of the Thai Government', in the Competitiveness Report submitted to the National Economic and Social Development Board, Thailand.
- 2004. 'ASEAN's Competitiveness in Services: the Case of Thai Banking Sector.' 28th Federation of ASEAN Economic Association Conference Proceedings, 19-21 December 2003, Batam, Indonesia.
- 2004. 'Applied General Equilibrium Analysis of Trade Liberalisation on Land-based sectors in Malaysia and Indonesia.' *Journal of Policy Modeling*, 25, p. 947-961. 2003.
- 2003. 'Institutional Reforms to Achieve ASEAN Market Integration.' With Narongchai Akrasanee. in 'The 2nd ASEAN Reader' edited by Sharon Siddique and Sree Kumar, ISEAS, Singapore.
- 2001. 'Can Indonesia Gain from Log Export Barriers?' *Warwick Economic Research Paper No. 619*.
- 2001. 'Trade Policy and the Welfare of Southeast Asian Timber Exporters – some Implications on Tropical Forest Resources.' *The Economy and Environment Program for Southeast Asia Research Report Series No.2001-RR8*.

Work in Progress:

- ASEAN Economic Forum. 'Trade in Services and ASEAN Economies –the Case of Thailand's Health Services Sector.'
- FPO-FPRI. 'Financial Services Liberalization in the Thai Context'
- FPO-FPRI. 'Building GSP System for Thailand'

Programmes participated/ Conference presentations:

- April 2004. World Bank Institute Course on 'Services Trade and International Negotiation' organized by Aaditya Mattoo and Gianni Zanini.
- April 2002. Royal Economic Society Easter School on 'Organisation, Incentives, Society and Economic Behaviour' by Meg Meyer and Andrew Postlewaite, University of Birmingham.
- June 2001. American Study and Student Exchange Committee Travel Fund and Royal Economic Society Conference Grant Scheme to present at the 2001 GTAP conference at Purdue University, Indiana, USA.
- April 2001. Support grant from the Royal Economic Society to present as a Young Economist at the Royal Economic Society conference in Durham, England.
- May 1999. Support Grant for a course on "Environmental Economics" by John Whalley, Nancy Olewiler and Myrick Freeman III, at the University of Philippines Los Banos organised by the Economy and Environment Programme for Southeast Asia (EEPSEA), Singapore
- 1998 – 2001. Graduate Student Support Grant from Economy and Environment Program for Southeast Asia, Singapore.

(Draft)

“Transnational Crime”

by

Dr.Pisanu Sunthraraks

Faculty of Political Science
Deputy Director, Institute of East Asian Studies
Thammasat university

A paper prepared for the Second Annual Conference
Of the Network of East Asian Think – Tanks(NEAT),
16 – 17 August,2004, Siam City Hotel,
Bangkok, Thailand

International Crime Organizations are the “dark/evil” twin of Multinational Corporations (MNC) and the Non - government Organizations (NGO)

“ We live in a world with 17th century philosophy of sovereignty, reinforced by 18th century judicial model, defended by 19th century concept of law enforcement, trying to come to term with 20th century technology”

“The 21st century will belong to international criminals”

“ A country without crime is a country without freedom”

1.Introduction

This paper will dwell on transnational crime, International criminal organizations , and their impacts as an example of non-transnational security issue (defined here as any type of development not based on the in order to describe what to expect Cold War (name of reference) from them in the years to come. We are currently in the midst of what is known as the post - Cold War reality best described as being trade-based, global in scope with a variety of “non-state” actors (sovereignty-free)” , technology-driven (ICT, in particular), highly-complex in nature and lacking a social or humanistic dimension late 1980.

So much has taken place since the late 1980's, development that have been lumped together under the all-encompassing term of “globalization”. Various development ensued, generating mind-boggling debates and never - ending arguments such as

1) The contention that the state will have lesser role to play as it is giving the way to the private sector and “non-state” entities such as the transnational corporations, International organization, NGO's, etc.

2) The emergence of many regional groupings whose number has been on the rise and difficult to keep up.

3) The return of “civilizations” as an important factor influencing international relations as the concept of nation-states is slowly fading

4) Information has become a vital raw material in the production process that, turned out to be extremely competitive as information and communication technology gradually interconnected every regions of the world and established itself the “lingua franca” of the day.

5) The globalization of production and finance capital where the movement of capital is just “a click away” and be easily concealed in various “off-shore virtual entities while different companies are racing to find the cheapest locations for their manufacturing platforms (China seems to be the favorite destination)

6) Expanding scope of the mass media sprouting the virtues of “consumerism”, universalizing the American spirit (fast-food culture and democracy) and proselytizing Washington’s agenda for the world.

Proponents of globalization emphasize the contention that there will be more opportunities for everyone to have a better life in spite of having to bear with the ethos of hardwork and competitions. Critics, on the other hand, point to the “dark side” of the phenomenon reminding us about and increasing social inequalities and less privacy as some unpleasanties we will likely experience sooner than later.

Whichever side one may be identified with on this issue, we have to admit that globalization (whether understood as a process, an ideology or “state-of-being) remains incomplete because not all markets are integrated and not every country is interconnected. Globalization, therefore, needs to be assessed in a situation and actor-specific way according to actors’ resources, skills, strategic choices or policies. It is also a “double-edged” sword that provides empowerment and constraints at the same time, thereby exerting pressure on the states and societies to change accordingly.

The new reality collectively termed as “globalization” has also generated several challenges for us to overcome, some of which include.

1) drug trafficking (\$400 billion every year) 2) arms trafficking 4) intellectual property rights violations 5) money laundering and 6) the smuggling of people.

All these activities incidentally fall under the domain of international organized crime, a “non-state”, “sovereignty-free” actor whose prominence is rapidly on the rise as our world has transformed itself from an ideological battlefield (capitalism versus communism) to a new frontier where legality is pitted against illegality.

The following sections will describe how the globalization of trade, democracy and technology provide the “fertile ground” for transnational crime to flourish. The widespread illegal activities perpetrated by the various ethnic criminal groups whose operations are not bounded by geography will hopefully, make us realize that

these “non-state”, “sovereignty-free” actors need to be treated as a security threat, not just a police related law enforcement matter.

2. Why is crime transnational?

Organized crime had long had a transnational dimension even though in the past, we may have viewed related activities as being rather domestic in kind and concern. The perception that has sidelined organized crime to local scenes is probably a result of the pre-occupation at the time which concentrated on containing the spread of communism

Organized crime has always been a topic of interests shared by the film moguls of Hollywood whose portrayal of the mafias has never failed to attract movie goers year in and year out. The Italian mafias, we learned (from movies and books), started out as “associations” to help uprooted compatriots adjust to the complexities of their new home (America) but later expanded by engaging in all types of illegal activities (prostitution, alcohol, drugs, etc). The mafias also contributed to the World War II Allied efforts in Europe through the connection and exploits of Lucky Luciano.

In Asia, we think mostly about the Chinese organized crime which also originated (in their newly –adopted countries) as “associations” to help their ethnic kins and later branched out into ventures that include shady as well as legitimate business (restaurants, gambling dens, sweat shops, illegal money transactions, etc.). These groups profit heavily by relying on the “Chinese connection “with tentacles spread out all over the various regions of the world, thereby providing an extensive network for conducting movements of money, people and drugs, not to mention all types of contraband goods without too much difficulties.

Today, in our post-Cold-War world, the rising star of international organized crime has to be the Russians who have established assorted kinds of cooperative arrangements with criminal groups all over the world.

Why is international organized crime likely to increase in our near future? (in fact, activities described as being criminal or illegal in nature, have been on the rise noticeably ever since the late 1980's and 1990's by many folds). The answers to this question can be summed up by pointing to the changing nature and impacts brought in by the interplay of politics (democracy is the "name of the game" today) market forces (neo-liberalism that encourage/ generate intense competition and advocate wide-open market together with the free movement of capital) and technology (information-communication technology which is supposed to have "interconnected" all regions of the world as well as universalized the "consumer culture" and related values normally associated with the West). International organized crime did benefit tremendously as the playing field has been levelled to accommodate their activities largely-driven by the profit motive just like any other legitimate business enterprise.

In order to elaborate further, we can say that international organized crime has expanded tremendously because of the following development.

- 1) global expansion of trade, technology, transportation, communication, etc. We are no longer held captive by time and distance but can venture forth with relative ease in our "borderless world"

- 2) Population movements and growth of ethnic networks. In the past, there were many "diasporas" due to religious or political reasons. Later on we hear about the Indians, the Turks and the Chinese. The breakdown of the Soviet Union, the return of Hongkong to China and the unification of Europe have all contributed to a mass exodus of people from one region to another.

Emigration, for instance, has helped the Soviet government to empty their prisons and asylums by exporting their worst problems to the West (in a manner similar what Cuba did in the 1980's with the Mariel case where thousand of convicts were dumped on the U.S. as refugees seeking shelters.) The "neocolonization" of Eastern Europe and Germany today by Russian organized crime is a by-product of past emigration policies.

3) The global financial system has multiple points of access whereby all manners of transactions can be conducted with guaranteed privacy and security. (in a speedy, face-less manner with no questions asked and the ability to have the requested amount wired to any destination of choice)

4) Growth in attractive markets and sources for certain commodities high in demand (such as various types of drugs, synthetic and natural, in the 80's and the 90's "faked arts" and real ones from Eastern Europe in the 1980's human organs, endangered species, etc.) leading to very profitable returns.

5) Obsolete tools, inadequate laws, inefficient bureaucratic arrangements and ineffective strategies on the part of the "good guys" or the law enforcement authorities given the task of containing if not outright eliminating, organized crime.

Do not forget that with abundant wealth, international organized crime can either confront , corrupt or coopt the government as well as infiltrate the legal sectors of the economy (and perhaps wrest a significant share of the market from legitimate business operators). These groups can also procure "state of the art" technology to manage certain crime efficiently considering the fact that most governments are saddled with tight budgets, bureaucratic (slow and self-contesting) mode of operation, media scrutiny and the electorates. (which are extremely sensitive to any mass campaign that would impinge upon their rights as citizens).

3.Organized Crime : The case of the Russian Mafias

Since globalization is the "name of the game" as many contend, then one can also argue that what we will all be soon experiencing is the globalization of crime through information and communication technology that has well-advanced beyond the grips of existing larvs aimed at controlling them.

With this framework in mind, the international criminal organizations represent the dark and evil counterparts of multinational corporations, the NGO'S, and evil international organization (WHO, ILO, WTO, etc.), all of whom are busily

jockeying for a piece of the action and profits in the new wide-opened "border-less" terrain

A good example indicative of the scale of operation and "networking" of international criminal activities has to do with the of the Russian mafias whose existence predate the downfall of the Soviet Union.

Interested observers described Russia as a full-fledged mafocracy long before the fall of communism. Six organized crime groups operated from Moscow while four are based in St. Petersburg. Russian organized crime groups launder \$ 1 billion a month through Cyprus and \$1 billion through Israel. The Swiss banks have assisted Russian criminal organizations in laundering \$ 40 billion since 1991 and by 1994, these groups were able to wire money to finance operations throughout the world with relative ease.

Organized crime is the only effective entity in Russia, controlling over 40% of state-owned business and 80-90% of the banks. Its share of all alcohol sales (generating an attractive income of \$ 15 billion a year), petrol distribution and pharmaceuticals about 2/3 of the total volume of operation.

Russian organized crime will supply weapons of choice (conventional and otherwise) to Asian organized crime as well as liberation groups (and many others "on the fringe") in exchange for access to a network of Chinese restaurants for money laundering purpose or for drugs of all kinds to be distributed in Europe and other parts of the world.

Russians and Colombians have formed a strategic alliance at a meeting in Vienna in 1991 and 1995. The Colombians would barter cocaine for distribution in Russia in exchange for whatever commodities they need. (surplus Soviet military equipments such as helicopters and light aircrafts to transport cocaine to their destinations while the more conventional arms would be used against the government military forces that have tried, in vain, to eliminate the narcotraffickers.)

The Russians have also agreed with their Italian counterpart on the arrangement to spread heroin in Eastern Europe.

Asian organized crime has opened restaurants as a front for various illegal operations. In Vienna alone, there are 550 Chinese Restaurants with only 50 that appear to be capable enough of sustaining regular business while the other 500 “places of culinary delights “ seem to be without any legitimate source of income (they, of course, function as launderers of Russian money)

In Germany, Russian Organized crime is responsible for 1/3 of all crimes committed (drugs, prostitution, computer frauds, extortion and thefts) and launder the income generated by utilizing the 200 or 50 gambling parlors they control.

Russian organized crime is also very busy in Eastern Europe, their old turfs of operations, where they have bought several banks and tried to become credible/respectable in the eyes of the public as venture capitalists.

Eastern Europe has also facilitated operations that violate human rights or are “outrageously unethical” such as the mutilating of organs (highly-prized and much in demand in the West) from the menstally-ill, killing for needed organs, adoption of children from poor countries to be later used as “spare parts” if the price given is attractive enough and “baby farming” for adoption by foreigners (one form of “child trafficking” which, in some circle, is perceived to be a humane act worthy of praise)

Russian organized crime is not, in any way, like the Italian mafias whose evolution has been romanticized and made familiar to us all courtesy of the Hollywood film industries. The Russians have no organization structure and no pyramid structures. They operate in small groups and co-operate on “ad-hoc” basis; features that pretty much explain why they are dangerous and difficult to police with the demise of the Soviet union (and the absence of domestic control over weapons, scientists, nuclear materials, etc.) and the easing of restrictions over movements of people in Europe, one does not need much creative thinking or hollywood box-office hits to realize the fertile ground made available for Russian organized crime to “dance through the crowd” undetected and profiting at the same time.

4.Organized Crime Activities : Some examples from Asia

The following section will provide an overview of existing (illegal) activities in East and Southeast Asia in order to demonstrate how lucrative this part of the world has turned out to be for organized crime. No highlight or profiling of any organized crime group in the region will be provided since we are more interested in describing how the changing realities based on the interplay of politics, market forces and (information and communication) technology has transformed this area into an open playground for all kinds of activities , legal as well as illegal such as.

1) Human trafficking. Southeast this is no stranger to regional movements of people from one place to another. The vibrant Indian and Chinese communities in the region well-reflect how these two dominant and “tight-knitted” overseas transplants have successfully managed to thread the fine line by blending professionally with the (new) host societies on the one hand, and retaining their “cultural roots” for many generation on the other. (think about the Indian women’s choice of attires; the Chinese practice of ancestral worships, for example).

Whether in the past or the present (and definitely in the future) movements of people will always be there, regardless of how dangerous or costly the process may be (stories about Chinese illegals paying a fortune only to die due to asphyxiation in a ship - container or getting caught and sent back home right away are still reverberating in our ears). Many people are still driven by the hope and dreams for a better life and opportunities. Poverty and ignorance often transform these hopeful souls into easy prey of traffickers (some of whom end up by losing their farmland and other prized possessions in exchange for the chance to work overseas where the paycheck is much higher than on the homefronts).

It is estimated that in the late 1990's early 2000, around 700,000-1,000,000 women and children are trafficked every year, half of whom come from Asia.

Closer to home, one finds Vietnamese women being sent to Cambodia to supply the local sex industry and to China and Taiwan for marriage. Cambodians, meanwhile, are shipped to Thailand, Taiwan and Singapore and often end as beggars, sex slaves or domestic labor.

The accounts provided above have a striking resemblance to certain events in the last decade where 200,000 women and children from Bangladesh were sent to Pakistan to work as prostitutes, another 200,000 served as maids in the Middle East (where their financial income and sanity rest entirely on the whims of individual employers) while the boys, because of their slender bodies, were much in demand as camel jockeys.

Illegal migrants have to pay smugglers whose fortune has been estimated to be in the vicinity of \$ 7 billion a year.

2) Intellectual Property Rights Violation

People in Southeast and East Asia want to be seen as being "modern", "successful" and "rich". As a result, they have to follow the rituals of "showing off", no matter how much social animosity such display may generate. One easy way of doing so is by sporting "designer" products to convince those around you that you definitely got "taste" and "style".

South Korea is estimated to have produced 1 million fake European handbags and wallets a year (they are better known to potential customers as the "super-copy" due to the exquisite craftsmanships and other efforts put into imitating the original products. South Korea turns out the best imitation products, with China closely behind).

These products get sold easily because of the high demand and that nobody can really tell the difference between the supercopy and the original one.

Since 1997 many "supercopy" goods found their way to Tokyo, Hongkong, Los Angeles and even Bangkok.

Counterfeits may satisfy the (artificial media-induced, consumer-based) needs of some people who gets their thrill when

other see them as being "trendy". Counterfeiters, however, undermine the legitimate local brands by preventing them from getting their roots in the ground.

China, at the moment, is the biggest "counterfeiter" of DVD, CD, leather goods, etc. European rogue individuals are running training courses for the Chinese counterfeiters in order to help them modernize and upgrade their skills (to produce illegal goods).

Offenders caught get light sentences, giving one the impression that the Chinese authority is not serious in eliminating this problem (some have argued that not much enforcement on this matter may be a result of the fact that these operations are linked to sons and daughters of prominent individuals very high up in the Chinese communist Party hierarchy).

China is also notorious for pirating CD's and DVD's. (Some keen observers have tried to find positive outcomes from such gross violation of intellectual property rights by arguing that easy access to cheaply priced American box-office hits has paved the way for future Hollywood penetration of the large Chinese market. They also added that exposure to pornography has led to more sexual adventure and fulfilment among the consenting adults!). Crackdown of big factories and the seizures of machines (used for producing "faked" CD's and DVD's) in China and some other parts of Asia forced the counterfeiters to switch to small-scale operations. An example attesting to this new mode of operation is the use of DVD-R and CD-R "burners" all piled up in stacks and arranged by rows. (The production of "pirated cassettes" in Thailand 15 years ago operated in similar fashion where one can find small rooms with stacks of cassette records engaging in illegal work.)

This tendency of using small-scale, easy to move, DVD-burning machines is expected to be on the rise as the number of burning machines will likely increase from a total of 4.8 million units in 2002 to around 55 million by 2005. Pirated CD's grew from 400 million in 1998 to over a billion in 2002 as a result of the explosion of CD burners which total 510 million in 2002. In Latin America, pirated music comes mostly in CD-R forms, not from discs shipped directly from Asian pressers. (this development

reflects how certain publicly-available technology can easily be used to facilitate all kinds of illegal activities.

3) Arms trafficking Reports have been made about the guns and ammunitions of the Tigers of Tamil Eelam (in Sri Lanka) as having been procured in Southeast Asia and transferred in the international water near Phuket (Thailand)

Not too long ago, we all know that guns and other types of weapons used by the various ethnic forces in Myanmar have been obtained from Cambodia and transported across Thailand. (the shoulder-launched rockets costing less than \$2,000 each and in the hands of the Shan United Army have successfully deter the military forces from Yangon and made them think twice before even thinking of invading the Shan region in the past.)

4) Drug trafficking : Southeast Asia used to be on the top of the list of opium growers and heroin producers' The area known as the "Golden Triangle" has, in the past, achieved bountiful opium-harvest with output being close to the annual volume attained in the "Golden Crescent" region, or Afghanistan, in particular. (Today, opium and heroin-related production has moved to Mexico, in order to be closer to the American market).

Heroin from Southeast Asia used to be carried to Europe (Rotterdam being the destination as well as distribution center) by African "mules" (Nigerians, mostly, who are paid around \$ 5,000 each for their services. If caught and confined in Thai jails, these Nigerians and other African "mules" are provided regular meals and sleeping places that are comparably more pleasant than what they are normally used to in their home countries. Thus, a "win-win" situation for these high-risk operations, at least in the eyes of the African risk-takers) where Chinese restaurants operated by (believe it or not) Singaporeans (from a country noted for its "zero- tolerance drug policy) handle the distribution side.

Ecstasy from Holland (the drug of choice of the young generations in many parts of the world, produced at a relatively cheap price and under the control of the Israeli Mafia), meanwhile, find its way back to Southeast Asia courtesy of the Singaporeans who sell the drug for a huge profit. (If one reads Thai newspapers during the last 10 years, one cannot help but notice that reports on

the distribution of ecstasy in Thailand and arrests made always involved Singaporeans most of the time).

The various accounts provided above are only meant to demonstrate the nature and scope of illegal or criminal operations currently in existence in Southeast Asia and their “transnational” links. The playing field is wide-open with attractive/lucrative markets high in demand for all types of commodities and service

5. Why is it difficult to combat crime and what has been done ? (and what needs to be done ?)

Modern states are not well – equipped to fight “transnational, state - less” international, organized, crime groups (as well as terrorist groups) as the enemies failed to reveal themselves and are difficult to track. Crime are not bounded by geography, while the criminal perpetrators are state – less, not hampered by sovereignty and can operate swiftly (given the availability of “top of the line” technology and their extensive” ethnic networks” and associate groups)

Combating international organized crime may require unprecedented cooperation between civil and military agencies, intelligence – sharing, and considerations on what civil liberties need to be sacrificed to achieve the goal.

Criminal groups, due to their wealth and sophisticated technology (giving them the “edge” or “one - step” advantage over any existing government) can undermine state sovereignty, challenge state authority (directly on through corruption) and subvert government monopoly of the use of violence. (think about Colombia where the production and sales of cocaine have given rise to a situation where narco – traffickers successfully set up their very own “state within a state” while the government forces lack the ability and means to control and administer the whole country. Our next door neighbor, Myanmar, is also experiencing something similar to the Colombian situation)

Activities undertaken by criminal groups not only violate human rights (trafficking of women and children for sex; selling human organs acquired through “unethical” means) but also undermine regulatory regimes (trafficking of endangered species; toxic waste) as well as threaten non – proliferation (of nuclear materials and technology) and arms embargoes and undermine local trade and commerce (by engaging in intellectual property rights violation)

Success of organized crime in any one particular country depends on the degree of vulnerabilities and capacity (to enforce law and respond accordingly to perceived as well as real threats) of individual states.

There has been a series of attempts to eliminate or, at least, contain the influences of international organized crime first by focusing on drug trafficking and, later on money – laundering.

The World Ministerial Conference on organized transnational crime held in Naples, Italy, in November in 1994 is perhaps the landmark event reflecting the need to get serious in tackling the problem.

At this meeting, there was a call for enhanced knowledge about the crime challenge and capacity of the criminal justice system to respond; assistance given to various states to draft legislation and regulations against organized crime; the need for improved international crime; the need for improved international cooperation and the technical assistance to enhance capacity.

Other agencies of importance working toward the elimination of transnational of crime include Interpol (whose legal status has been hazy so far), Europol (faces problems with the need to establish safeguards for the protection of data and personal privacy and the sensitivities of sharing national data) and the World Customs Organization (in charge of harmonizing customs procedures through out the world.)

In our part of the world, the 4th ASEAN Ministerial Meeting on transnational Crime (AMMTC) and the 1st AMMTC+3 (China, Japan and South Korea) convened here in Bangkok on January 8, 2004 marked the beginning of cooperation in combating transnational crime among countries in the region.

Recently, a lot of attention has been given to the use of financial targeting as a mean to undermine the international organized crime (and terrorists) capacity for conducting their illegal operations.

Financial wars and the freezing of assets, however, have proven to be difficult due to the channels of all sorts available for exploitation by international organized crime such as 1) the off-shore facilities (in the Caribbean area, for example) 2) correspondent banking and 3) several alternative remittance systems (that are difficult to monitor or trace)

There is also a lack of "political will" at the national level in many countries and bureaucratic problems when it comes to implementing regulatory reforms as anti-money-laundering system may appear to be too complicated (or, perhaps, even too overwhelming a task to carry out effectively) or not appropriate to handle certain tasks (such as terrorist financial sources). Such apprehensive posture, in some part, may explain why, until now, little wealth has been interdicted and put beyond the reach of criminals outside the United States of America

On order to combat the financial capacities of international organized crime, several obstacles need to be overcome including the technical (ability to identify, control and enforce measure against organized crime financing), bureaucratic, conceptual and coordination aspects.

Can we really do something that is different and more promising than whatever policies and strategies that have already been implemented for years to no avail ?

The answer to this question is a disappointing "no" since the government is pitted against market forces while bureaucracies have their hands full against (ethnic and criminal) networks whose activities are transnational and efficiently managed by relaying on very advanced technology

Aside from the lack of political will due to domestic "structural" limitations and the absence of appropriate laws and enforcement mechanisms, one must also realize that our "open societies" based on free trade and democracy make it extremely difficult sometimes to introduce "counter-measures" to organized

crime activities as they may impinge upon the “ basic rights” of the people

In the case of Europe, for example ,there are too many agencies, hierarchies conflicting and competing technology (the computer system). Only Holland and Germany are determined enough and interested in establishing a European FBL (Europol does exist but there is a big problem of who is really in charge). On the legal aspect, one find a conflict between the British Common Law and the Napoleonic Code of Continental Europe .

One keen observer of the crime scene argued that to eliminate crime, Europe will have to turn into a totalitarian police environment (which can never happen) Otherwise, there is nothing much than we can do besides making calls for the strengthening of multilateral organization (and institutions), adoption of new strategies and mechanisms and to move from repression to regulation (this last item is easier said than done and involve the legalization of activities and substances prohibited in the past) The topic is widely debated today as comparisons are being made between the American and European approach. Unless we can really come up with some innovative set of policies and strategies, conferences on international organized crime can be convened every once in a while with new “improvisations” based on the need for more cooperation among nation, new strategies to contain organized crime, assistance to improve state capacity, etc. with no “success stories” in sight.

Meetings of this sort can become the object of ridicule by the press which view these conventions as nothing more than the opportunity for “photo-taking” session enjoyed by the various ministers in attendance.

Inspite of the fact that the future of organized crime eradication campaigns do not look promising at all and recent reports indicating that many sources of terrorist funding are similar to those of criminal enterprises (6 out of 10 activities including drug trafficking, extortion and kidnapping, robbery, fraud, gambling, smuggling and trafficking of counterfeit goods) making the situation quite bleak, there is still a need for more “public participation” and social awareness campaigns where more information can be

disseminated together with the installation of a culture making everyone view himself/herself as a stakeholder. The public has not played any role so far related to the elimination of organized crime. Remaining on “the margins of society” as mere spectators and, at times, being the very victims is no longer a proper social response. The people should be empowered to do something constructive in order ensure a “crime-free” society for future generations.

There is no conclusion to be made now as we become increasingly engaged in the fight between legality and illegality (one that has replaced the ideological conflict between capitalism and communism). We can only hope that things will improve even though existing reality indicate otherwise.

ประวัติและผลงาน
ของ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิษณุ สุนทรารักษ์

Academic Background (ประวัติการศึกษา)

- High School : American School of Brasilia (Brazil), 1973
- B.A. : History and Political Science
(University of Kansas), U.S.A., 1976
- M.A. : IBERO-AMERICAN STUDIES
(University of Wisconsin at Madison), U.S.A., 1977
- M.A. Research Paper : "Authoritarian Regime and Development : The Case of
Brazil"
- M.A. : Political Science (University of Wisconsin at Madison),
U.S.A., 1981
- Ph.D. : Political Science (University of Wisconsin at Madison),
U.S.A., 1986
- Dissertation : Luang Wichit Watakau : Hegemony and Literature

Overseas Experience (ประสบการณ์ในต่างประเทศ)

- Italy (1957-1961)
- Philippines (1965-1972)
- Brazil (1972-1973)
- U.S.A. (1973-1977) (1980-1986)

Appointments (ตำแหน่งการบริหาร)

- รองคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (1986-1988)
- ผู้อำนวยการโครงการสัมมนา, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (1986-1988)
- Consultant, Family Planning Program (USAID) (1988)
- Consultant, "Investment in Thailand," USAID Project (1988)
- Consultant, Narcotics Crops Subsidy Program, Evaluation Project, DEA-Funded program, American Embassy, Bangkok (1989)
- Consultant, Mitsubishi Electric Corp. Regional Office, Bangkok (1991-1998)

- Consultant, Investors Relations Service Co., Singapore (1991 – Present)
- Director, Intellectual Property Right Association – Head Office (1991-1992)
- ที่ปรึกษากระทรวงอุตสาหกรรม (1997-1998)
- Member, National Committee for Industrial Development (1997 – Present)
- Member, National Food Institute (19987 – Present)
- Member, Thailand Productivity Institute (1997 – Present)
- Board of Director, PTT (2001 – Present)

Courses Taught : at Thammasat University and Other institutions (ผลงานการสอน
ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันการศึกษาอื่น)

- Introduction to Political Philosophy
- Comparative Politics
- International Crisis Management
- Politics and Novels
- Latin American Affairs
- Economic and Social Factors in International Relations

Recent Publications (ผลงานทางวิชาการ)

1. *Investment in Thailand*, USAID Project Paper, 1988
2. *Public-Private Sector Cooperation in Thailand*, USAID Project Paper, 1987
3. *Narcotics Crops Substitution in Thailand*, ONCB Report Funded by American Embassy, 1989
4. Numerous Book Reviews in the *Bangkok Post* (1996 – Present)
5. Book Reviews in "Na Ka" Magazine [in Thai] (1992-1995)
6. Numerous articles on social, political, economic and women's issues in "Na Ka" magazine [in Thai] (1990-1993)
7. Book Reviews in *Vetheethas*, a political economy monthly (1996 – Present)
8. "Cuba : Revolutionary Warrior or Soviet Proxy," in *Ratasatsan* (1979)
9. "Japanese decline in our borderless world," a review essay in *Ratasatsan* (1992)
10. *Dependency and Development in Latin America* translation of Cordoso and Falletto's book, 1979

11. *The Moral Economy of the Peasant*, translation of James Scott's book, 1979
12. *The Newly-Industrialized Countries : Some of Observations*,
Faculty of Political Science, Thammasat University, 1989
13. *Korean Investment in Thailand* Institute of East Asian Studies,
Thammasat University, 1998.
14. *Taiwan's Model of Development*, Research Monograph, Thammasat University,
1998.
15. "South Korean emergence as a NIC," paper delivered at a conference on NiC-dom,
Thammasat University, 1992.
16. "Labor Relations in Post-Authoritarian Korea," paper delivered at a work-shop on
"Security in Northeast Asia," held at Japan Institute, Thammasat University,
Rangsit Campus, 1988.
17. "A Critique of Dependency Theory," paper delivered at conference on
"Multinational Corporations and Development" held at Thammasat University, 1983.

(Draft)

**“Toward East –Asian Borderless Identity :
A Concept Paper ”**

by

Assoc. Prof. Dr.worapol Promgabutr

Dean
Faculty of Sociology and Anthropology
Thammasat University

A paper prepared for the Second Annual Conference
Of the Network of East Asian Think-Tanks (NEAT),
16-17 August, 2004, Siam City Hotel,
Bangkok, Thailand

Toward East –Asian Borderless Identity : A Concept Paper

Dr.Worapol Promigabutr

Introduction

The term “ ASEAN plus three “ (Asean+3) has been referred to a combination of Northeast and Southeast Asian countries. This term has been coined and used within diplomatic as well as academic networks after the outbreak of the “ 1997 Financial Crisis “ in Thailand and Southeast Asian countries. The term also notified the significance of the three Northeast Asian countries ; China, Japan, and the Republic of Korea, in cooperative attempts to reduce severe negative impacts of the crisis within the region.

The 1997 Financial Crisis, as occurred in Thailand and had repercussion within Southeast Asian region, was a crisis highly related to the malfunction and misconduct of both state and private-sector mechanisms within the so-called “ neo-liberal” conceptual framework of global economic activity. In this case, financial “ neo-liberal” initiatives, as proposed and regulated by the influential International Monetary Fund (IMF), had played much role before the outbreak of the crisis and continually reproduced policy framework proposed to countries under crisis for restructuring their socioeconomic as well as political infrastructure in accordance to a new level of neo-liberal global capitalist order.

Within the context of IMF-influenced policy framework in the region, former Malaysian Prime Minister Dr. Mahathir Mohammed proposed a crucial alternative, based upon criticisms to active intervening role of IMF in the region, that

Asian countries could well be relied on themselves and financial resources within the region in resolving their crisis instead of heavily relied on conditionally tied IMF measures.

It turned out to be China and Japan that had strong international financial resources capable of helping resolve the crisis within the region. With the increasing significant role of China and Japan (and also the Republic of Korea) in resolving the Asian Financial Crisis, the notion of “ plus three” countries has been tied more tightly to the formerly established “ASEAN” countries and the term “ASEAN plus three” has been introduced to international arena.

Cooperative negotiations and measures within the context of “ASEAN plus three” has been focusing heavily on economic dimension. Vision of economic cooperation towards a roughly single “ East Asian Community” (including Southeast and Northeast Asian countries together as a single regional economic geography) has been focused, for example, as an introductory conception “ Asian Monetary Fund” (AMF) has been released to international mass media. Less has been focused on political dimension during the forming period of “ ASEAN plus three” vision, especially before an urgent and highly complicated issue of “ terrorism” has been escalated within the US policy framework under President George W. Bush administration. Cooperative negotiations concerning mutual security in a more political terms has been initiated within “ASEAN plus three” policy framework during the past few years.

During the formation period of the “ASEAN plus three” vision, least has been focused or discussed concerning socio-cultural aspect of what to be called “East Asian Community”, however.

Heterogeneity and the “Four Plus One” Cultural Pillars

Roughly speaking, “ASEAN plus three” region covers a wide geographical area where numerous group of people and communities have been living and inherited different cultural ways of life from the past. Some of their cultural heritage, such as animism and mythology, could be traced back to pre-historic period although diversity and uniqueness reflected within the detailed content of animism and mythology emerged from different tribal communities within the whole region.

On top of the arrays of animism and mythology socially produced and redistributed within the vast geographical area of East Asia, Northeast and Southeast Asian societies had evolved upon four major philosophical-ideological frameworks ; Confucianism, Hinduism, Buddhism, and Islam, before European traders and diplomats came to introduce Christianity to the Far Eastern world after the age of Enlightenment.

Among the “four plus one” philosophical building blocks of East Asian cultures , only Confucian thought had been formulated and socially established within East Asian geographically . The other four were of other geographic origins but transferred and assimilated into different context of East Asian communities at different points in time . Hinduism and Buddhism were both from India subcontinent, a region adjacent to Southeast Asia. Islamic thought emerged from Arabia, a little far-beyond area west to India.

Christianity, although originated from within ancient Semitic society under the Roman Empire, had been introduced within the region of East Asia through European missionary after the age of Enlightenment.

Thus, above diversified animism basis within vast geographical area of East Asia; Confucianism, Hinduism, Buddhism, Islamic thought and Christianity could be regarded as the “four plus one” major cultural pillars in the region, each held by large number of its population throughout modern history.

“ Statist” Framework of Politics and “ Bordered” Identity

Introduction of European Christianity to East Asia since the sixteenth century could be seen within the historical process connected to European trade and politics. Within such process innovation and thought from Europe found more effective mechanism to westernize the far world, not only in the newly –discovered America but also in the old world as ancient as India and China.

Since the conceptualization of Machiavelli ’ s “State” philosophy in The Prince , European political philosophers had elaborated theories of the state as well as approaches to rationalize and utilize statist framework of politics in practical circumstances. It turned out to be commonly held later that the abstraction called “ state” must have its sovereignty over the people within a certain boundary of geographic space.

This certain boundary of geographic space could well be captured more concretely by means of modern geography through mapping process to draw what would be commonly called borderline. People attached to each state sovereignty basically by means of birth within this conceptual state boundary related to geographic borderline. Ethnic identity, which was of highly significant in the past, was less significant in statist politics, comparing to a new conception of people's identity attached to the statist framework related to geographical boundary.

The statist – related identity has been commonly called “nationality”. This conception signified population identity within the conceptual framework of the state (nation-state) connected to the a more concrete framework of geographic boundary of borderline.

The statist framework of politics had been introduced and utilized within East Asian through the historical process of westernization combining trade, diplomatic and cultural missions. Kingdoms in Northeast as well as Southeast Asia, large as well as small, encountered with the waves of westernization, especially during the eighteenth and nineteenth centuries, struggled their ways to find alternatives to response to western state powers during the period of mercantilism and colonization. Some such as the Burmese, Indo-Chinese, Malay, were colonized under the British and French governance; other such as the Siamese and even the Chinese in mid-nineteenth century were forced under European policy framework. Most of these kingdoms were forced to open their land to European “free trade” and to begin developing politico-economic infrastructure for

western-originated statist politics combining with mercantilist policy framework in the long run.

State Without Border : A Changing Paradigm ?

Common socio-cultural experience of people within East Asian region during the nineteenth century, elites as well as grassroot population, had been political experience under general influence of westernization and, in many cases, direct colonization.

However, the diversified and complex arrays of their cultural heritages before the age of westernization had not been totally annihilated. In contrast, various aspects of western culture including Christianity and modern “scientific” thought as well as innovation had been assimilated and blended into their cultural backgrounds through more or less carefully selective process within each society.

Globalization during the nineteenth and twentieth centuries proceeded in East Asia under influential direction elaborated among powerful state and private sectors in western nation-states. In East Asia, significant roles of the British and French during the nineteenth through early twentieth centuries had been observed; the significant role of US dominant policy framework on a global scale came to exist more clearly in the latter part of the twentieth century. Globalization process, within which many elements of western culture had been transported into East Asian societies, produced and reproduced dynamic blending of western culture (including European science and Christianity) within

the long-established basic of the four cultural pillars rather than totally abolishing East Asian cultural heritages or establishing a newly-westernized single set of cultural framework in the region.

Even in late twentieth century, while western way of life, ranging from eating to philosophical thinking, prevailed in major metropolitan and cities in East Asia, traditional folk cultures inherited from the past within the framework of the four pillars could still be seen in practice within the same geographic boundary of each nation-state. Traditional wisdom including technique and certain sets of knowledge in organic agriculture, herbal medicine, household manufacturing, for example, had not been completely annihilated by organized force of western-inspired socio-politico-economic “national” development plans under modernist or modernization theoretical framework employed in many nation-states in East Asia during the latter half of the twentieth century.

With that context of globalization, “nationality” has been established culturally and legally as important type of identity among global population. As already mentioned, this type of identity signified the important linkage between the conceptual “state” and the more concrete geographical boundary called “borderline”. Even though the conception of nationality had been strongly taken-for granted by a large extent of population in East Asia during the twentieth century, this type of western-inspired identity could not alter the fact that within East Asia the blending process was far more stronger than the annihilating process in cultural intercourse. Even among a same group of people identifying themselves as

having the same “nationality” nowadays, differences in detailed mixture of cultural way of life and thinking between them can be observed. National identity (or “nationality”) could be much important whenever they encountered with state-related activities such as registering for political rights, traveling across borderline between different nation-states, importing and exporting economic goods, or even paying taxes, and so on; however, the significance of “nationality” was less irrelevant for laymen in most part of their socio-cultural everyday-life activity. People did not identify themselves with “nationality” most of the time.

Nationality provided another conceptual framework for defining people’s identity in addition to formerly-established frameworks using ethnicity and religion as well as philosophical ideology. The essence of “nationality” was related tightly to western philosophy of state elaborated through the eighteenth and nineteenth century. It (the nation of “nationality”) referred to a “bordered identity”.

Conceptually, it would not be possible to conceive either the whole East Asian region or a given single nation-state in East Asia as a geographic area within which population had a single common set of identity. Nationality, with its cultural meaning relevant to state politics, was as artificial as every cultural artifact. Thus, one could conceptually eliminate the theoretical-geographical state boundary and reach more easily to an assumption that East Asian population (as a whole) had lived, reproduced and experienced a common set of blended cultures and identities within the framework of the “four plus one” cultural pillars.

This assumption provided more conceptual space to elaborate further a conception of “borderless identity” that could be shared by different groups of people within a certain region.

Ironically, a major sector of western subpopulation who encouraged the significance of “bordered state” in order to lay effective political infrastructure for their ventures and interests during the period of mercantilism and colonialism (that is, the private sector) was among the first who encouraged a newly-formulated conception of “borderless” framework for transnational economic ventures within the latter part of the twentieth century, multinational corporations conducting transnational investment had more tendency to realize that the significance of state’s political boundary and people’s national identity had laid obstruction as well as more politico-economic burden for them to invest and accumulate freely across different nation-states. Significant attempts to reduce such burden, as easily seen and conceptualized within the practical outcomes of “Free-Trade Area” (FTA) negotiations among state and private sectors from different nation-states, also paved way to reformulate the notion of people’s identity from bordered to borderless identity, more suitable to objectives of economic ventures in the new century.

More ironically, not only the private sector focusing on their economic interests within an established legal framework but also the “undergrounded” private sector focusing on their economic interests without justification by state-related legal framework was among those whose interests had been obstructed by the legitimacy of state’s

borderline. This subset of private sector, undergrounded and illegal in terms of state politics, conducted transnational politico-economic ventures ignoring or avoiding the existence and significance of state borderlines.

As it could be seen more easily in late twentieth century that a new framework of borderless identity and a new conception of the state with less border-related obstruction to transnational economic ventures would be further elaborated regionally ; educational institutions within East Asian countries could rationally facilitate by reviewing and disseminating facts and data on socio-historical development of East Asia, as a whole regional part of the world, in order to develop a common set of knowledge on East Asia to be distributed and included within each country's curriculum.

More-organized activity within educational circle among East Asian countries including Southeast and Northeast Asian states should be encouraged both politically and economically in order to proceed their venture aiming at reinterpretation and building more mutual understanding among East Asian population on the value of their cultures and identities.

CURRICULUM VITAE

Name Worapol Promigabutr

Sex Male

Birthdate May 15, 1956

Marital Status Married

Address

(Office)

Faculty of Sociology and Anthropology

Thammasat University

Bangkok 10200 Thailand

Tel. 02-224-1361, 02-623-5114

Fax. 02-224-9427

(Home)

53/5 Suparaj 1 Paholyothin,

Phya Thai, Bangkok 10600

Tel. 02-616-9989

Page 1500 # 274-4495

Education

I.L.B.(Laws), Thammasat University

M.A. Sociology, Thammasat University, Northwestern University

Ph.D. Sociology, Northwestern University

Present Position

- Chair, Korean Studies Center, Institute of East Asian Studies, Thammasat University
- Associate Professor, Faculty Sociology and Anthropology, Thammasat University
- Dean, Faculty of Sociology and Anthropology, Thammasat University

Experience

- Director, Training and Seminar for Democratic Program, Faculty of Sociology and Anthropology, Thammasat University, 1993
- Deputy Director, The Information Processing Institute for Education and Development, Thammasat University, 1993
- Independent Newspaper columnist for Krungthep Turakij

Research and Publication

1. Symbolic Communication : Nature, Development, Impacts.
2. What do People Need in the New Constitution?
3. Thai Printing : Early Development and Trends.
4. Disintegrated Culture : Destruction and Reconstruction under Private Capitalist Trends.
5. Radio 2000

Teaching Experience

- Research method of Social Science
- Social Communication
- Social Changing

(Draft)

“ NEAT Charter ”

by

Assoc. Prof. Dr. Prapat Thepchatree

Chair

Asean Studies Program
Institute of East Asian Studies
Thammasat University

prepared for the Second Annual Conference
Of the Network of East Asian Think-Tanks (NEAT),
16-17 August, 2004, Siam City Hotel,
Bangkok, Thailand

(Draft)

NEAT Charter

Article 1: the name of the network

The name of the network shall be the “Network of East Asian Think-Tanks” henceforth to be referred to as NEAT.

Article 2: The purposes and functions of NEAT

1. NEAT will serve as Track Two for Asean+3 or East Asia Cooperation;
2. pool together academic resources of East Asian countries to provide intellectual support for East Asia Cooperation;
3. study issues and initiatives brought forward by the Asean+3 Summit meetings or other level of meetings and give policy recommendations to the Asean+3 meetings;
4. It will designate its members to participate in Track One meetings of Asean+3/East Asia Cooperation, international conferences and other activities;
5. study issues concerning East Asia Cooperation in key areas and to study strategic and emerging issues concerning the overall situation and the future direction of East Asia Cooperation;
6. to carry out joint researches;
7. to produce and disseminate publications;

8. to organize working groups to address issues and challenges facing the region;
9. to convene regional meetings, workshops and other cooperative activities;
10. to establish linkage with Track One and Track Three of Asean+3/East Asia Cooperation and with other networks, institutions, and organizations in other regions;
11. Initiate discussions on issues that may be too sensitive to be discussed in Track One.

Article 3: Membership

1. NEAT will be composed of 2 categories of members:
  - 1.1 Institutional members: Each country may designate 2-3 institutions to join NEAT.
  - 1.2 Scholar members: Each country may designate 5-10 scholars to join NEAT.
2. Each country should designate one institution as Country Coordinator or National Focal Point which is responsible for domestic and external communications and coordination work.

The founding Country Coordinators of NEAT are:

  - 2.1 The Institute of Policy and Strategic Studies, Ministry of Foreign Affairs, Brunei;
  - 2.2 General Department of ASEAN, Ministry of Foreign Affairs and International Cooperation, Cambodia;
  - 2.3 East Asian Studies Center, China Foreign Affairs University, China;
  - 2.4 Center for East Asian Cooperation Studies, Indonesia;

- 2.5 The Japan Forum on International Relations, Japan;
- 2.6 (The country coordinator from Korea);
- 2.7 Institute of Foreign Affairs, Ministry of Foreign Affairs,
Laos;
- 2.8 Institute of Strategic and International Studies, Malaysia;
- 2.9 Myanmar Institute of Strategic and International Studies,
Myanmar;
- 2.10 Philippines Institute for Development Studies, Philippines;
- 2.11 East Asian Institute, National University of Singapore,
Singapore;
- 2.12 Institute of East Asian Studies, Thammasat University,
Thailand;
- 2.13 Institute for International Relations, Vietnam.

Article 4: Secretarial works

- 1. For secretarial works, NEAT will have two general coordinators to be called Co-General Coordinators: one from China and another from the Asean country (Thailand would like to offer to be the Asean coordinator).
- 2. The Co-General Coordinators will perform the following functions:
  - 2.1 serve as the communication/liaison and information center ;
  - 2.2 assist in the organization of the Annual Conference,
working group meetings, regional meetings, workshops and
other cooperative activities;
  - 2.3 publish materials;

- 2.4 the secretarial works will be partially funded by the NEAT Fund and by the governments of the member countries;
- 2.5 The website of NEAT will be registered in China.

Article 5: The Annual Conference

- 1. NEAT shall convene the Annual Conference on a regular basis;
- 2. The agenda, time and venue shall be decided by the Annual Conference;
- 3. For hosting the Annual Conference, NEAT will take the individual approach. Each country will have the equal opportunity to host the conference;
- 4. The Annual Conference should be held before the Asean+3 DGs Meeting which is planning for the Asean +3/East Asia Summit. This will facilitate early consideration of NEAT policy recommendations by the Summit after due scrutiny by the Asean+3 DGs.

Article 6: Funding

- 1. NEAT Fund will be established with annual contributions from the member countries. Contributions shall be determined by a formula which be agreed upon by the Annual Conference;
- 2. NEAT will seek other source of funding;
- 3. The government of each member country should provide financial support for the operation of NEAT;

4. The costs of organizing the Annual Conference will be covered by the host country while the expenses of international travel and accommodation would be born by the participants. However, the participants from CLMV countries will be provided with financial assistance.

Adopted in Bangkok, Thailand, 17 August 2004.

Assoc. Prof. Dr. Prapat Thepchatree
Chair

Asean Studies Program
Institute of East Asian Studies
Thammasat University

2 July 2004